

VLAAMSE RAAD

ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

ZITTING 1989-1990

Nr. 19

BULLETTIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 27 AUGUSTUS 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	951
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	952
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	954
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	959
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	960
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	961
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	963
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	963
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	965
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	967
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	971
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	972
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	978
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	979
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	981
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	982
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	983
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	983
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	988
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	990

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 62 van 4 juli 1990 van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op de volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 64 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen- Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zo iets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn genoemde vraag wordt verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 65 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 56
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 57
van 24 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Brochures Sociaal-Economische Raad — Samenbundeling van sommige adviezen

Regelmatig ontvangen wij van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen brochures met allerlei adviezen.

Sommige bevatten echter slechts twee bladzijden tekst, zoals het advies inzake het ontwerp-decreet houdende oprichting van begrotingsfonds voor preventie en sanering inzake leefmilieu en natuurbehoud.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het niet mogelijk is dat sommige adviezen zouden kunnen worden samengebundeld om tot een ietwat lijviger brochure te komen.

Kan de geachte Minister mij meedelen wat hogergenoemde brochure aan de gemeenschap heeft gekost, op hoeveel exemplaren ze werd gedrukt en bij wie ze wordt verspreid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

Onmiddellijk na goedkeuring ervan door de Raad worden de adviezen van de SERV betekend aan degene die erom verzoekt, in casu de Vlaamse Executieve of een lid ervan, de Vlaamse Raad. In de regel worden door de SERV uitgebrachte adviezen tevens aan de pers voorgesteld.

De SERV aanziet het evenwel als zijn plicht tevens zijn adviezen, mede zijn op eigen initiatief ingenomen bevelingen of standpunten aan een breder geïnteresseerd publiek mee te delen. Deze worden derhalve onder gedrukte vorm verspreid.

De adviezen, standpunten en aanbevelingen worden gratis overgemaakt aan

- 1) de leden van de Raad van de SERV,
- 2) de zes samenstellende organisaties van de SERV,
- 3) de leden van de Vlaamse Raad,
- 4) de Ministers van Staat (N),
- 5) de politieke partijen (fracties + nat. secretariaat),
- 6) de GOM's, Planbureau, bedrijfsraden enzovoort
- 7) provinciebesturen
- 8) de kabinetten van de Vlaamse Executieve en van nationale Regering en
- 9) de gedrukte en gesproken pers.

De door de SERV uitgewerkte studies, zoals bijvoorbeeld de Sociaal Economische Atlas van Vlaanderen (voor 500 frank), worden te koop gesteld. Daarenboven zijn er een aantal ruilabonnementen en worden ook tegen een forfaitaire prijs — in casu vermeld advies voor 50 frank — adviezen ter beschikking gesteld.

De kostprijs van het advies waarnaar de heer M. Desutter verwijst, beloopt voor de 1.250 gedrukte exemplaren 14.473 frank exclusief 6 ten honderd BTW.

De kostprijs van deze uitgaven, mede deze van de

andere publikaties van de SERV (Jaarverslag, SERV-Bericht (10 exemplaren per jaar) vallen uitsluitend ten laste van de begroting van de SERV.

Samenbundelen van adviezen is niet gewenst omdat

- 1) elk advies een eigen beleidsterrein bestrijkt en derhalve voor de geïnteresseerde een eigen **werkdocument** vormt en
- 2) samenbundelen per vergadering van de Raad is evenmin te overwegen omdat aan de agenda van elke raad uiteenlopende domeinen aan de orde zijn en de Raad op wisselende tijdstippen bijeenkomt.

Vraag nr. 58
van 25 juli 1990
van de heer R. DAEMS

NV Milieuholding — Juridische structuur

Sedert enkele maanden werd de NV Milieuholding opgericht als een volledige dochtermaatschappij van de GIMV.

De bedoeling is dat deze vennootschap de grote **milieu**-investeringen in de waterzuivering en de **afvalverwerking** gaat doen.

Men wil werken met participaties en de subsidies afschaffen.

In kringen van het VEV kan nogal wat kritiek worden gehoord over de participatie die de NV Milieuholding heeft genomen in een tank-cleaning bedrijf te Lokeren, naar aanleiding van de oprichting van de NV Aquafin en de opgezette collusie tussen KS, GIMV en een paar studie bureaus.

De opvatting wordt verkondigd dat men via de NV Milieuholding niet zou zijn onderworpen aan de wetgeving inzake openbare aanbestedingen, aan de wettelijke onverenigbaarheden die daarin zijn gesteld en evenmin aan budgettaire controle van overheidswege door het Rekenhof.

Desondanks wil men via deze dochtermaatschappij van de GIMV toch handelingen van openbaar bestuur uitvoeren (afvalwaterzuivering, huisvuilverwerking enzovoort), terwijl de activiteiten van de GIMV en van haar dochterondernemingen statutair **handelsactiviteiten** zijn en dus geen handelingen van bestuur. De GIMV heeft ter zake trouwens geen enkele bevoegdheid, noch bij wet noch bij decreet.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Welke is de precieze structuur van de NV **Milieuholding**, wie zijn de bestuurders, hoeveel personeelsleden zijn er in dienst en hoeveel wenst men er aan te werven ?
2. Welke is de precieze structuur en verdeling van de aandelen van de NV Aquafin, welke overeenkomsten zijn gesloten, met wie en waarop hebben ze betrekking ?
3. Is het juist dat de NV Milieuholding een participatie heeft genomen in een tank-cleaning bedrijf te Loke-

ren, voor welk bedrag, om welke redenen, waarom in dat bedrijf en niet in concurrerende bedrijven ?

4. Wat is het standpunt van de Gemeenschapsminister over het feit dat de raad van bestuur van de VMZ heeft beslist om aandelen te nemen in de NV Aquafin ? Hierbij dient te worden gesteld dat de VMZ — hoewel deze instelling haar inferieure werking heeft bewezen — wettelijk wel bevoegd is ter zake, maar de NV Aquafin niet.
5. Is het juist dat de NV Aquafin wegens schending van EG-richtlijnen inzake mededinging verwickeld is in een procedure bij de Europese Commissie of het Europese Hof van Justitie ?
6. Wat is het standpunt van de Gemeenschapsminister met betrekking tot de wettelijke onverenigbaarheid van de GIMV — NV Milieuholding, die opdrachtgever van openbare zijde zou spelen, en KS, die contractant en medeopdrachtgever zou spelen ? Zoals bekend zijn er ter zake strikte wettelijke verbodsbepalingen, zowel op Europees als op nationaal vlak.
7. Wat onderneemt de Gemeenschapsminister om ter zake alle wettelijke bepalingen, meer in het bijzonder de regels van de vrije mededinging en — met betrekking tot KS — de bepalingen inzake onrechtmatig voorkennis te respecteren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het hiernavolgende antwoord verstrekken op de door hem gestelde vragen.

1. De structuur van de NV Vlaamse Milieuholding is gebaseerd op de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Zij zal fungeren als **holding**-maatschappij. De bestuurders zijn dezelfde als deze van de NV GIMV. Gelet op artikel 49, § 2 van de GIMV-statuten, oefent de raad van bestuur van de NV GIMV de bevoegdheden uit van de algemene vergadering van de NV Vlaamse Milieuholding. Momenteel stelde NV Vlaamse Milieuholding geen personeel **tewerk**. Zoals gebruikelijk in een **groeps**-structuur worden, afhankelijk van de werkbelasting, personeelsleden van de groep ingezet. Of er al dan niet personeelsleden worden aangeworven is de bevoegdheid van de raad van bestuur van de NV Vlaamse Milieuholding.
2. De NV Aquafin is een volledige dochter van de NV Vlaamse Milieuholding. Momenteel belooft het kapitaal 14.760.000 frank. 'de vennootschap is in een opstartfase. Substantiële kapitalisaties worden voorzien, op korte termijn en afhankelijk van de opdrachten die zich aanbieden. De dagelijkse werking van de NV Aquafin is de verantwoordelijkheid van haar raad van bestuur.
3. Er werd geen participatie genomen door de NV Vlaamse Milieuholding in een tank-cleaning bedrijf te Lokeren.

4. Als Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie valt de beslissing van de raad van bestuur van de VMZ niet binnen mijn bevoegdheidsfeer.
5. De NV Aquafin is niet verwickeld in een procedure bij de Europese Commissie, noch het Europees Hof van Justitie.
6. en 7. De NV Aquafin zal zich conformeren aan de nationale en EG-normering inzake overheidsopdrachten.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMELIJKE ORDENING EN
HUISVESTING

Vraag nr. 192
van 3 juli 1990
van de heer J. VAN LOOY

Land- en tuinbouwbedrijven — Verlenen van bouwvergunningen

Ik stel vast dat meer en meer tuinbouwers in agrarische gebieden geen bouwvergunningen meer bekomen voor de vestiging van nieuwe bedrijven en voor de uitbreiding van bestaande bedrijven en wel om volgende in de adviezen van de gemachtigde ambtenaren opgegeven redenen :

- het gaat om een open homogeen onaangetast agrarisch gebied ;
- de gronden zijn gelegen in een ruilverkavelingsblok ;
- de gronden zijn gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied ;
- de gronden zijn gelegen aan een weg, die gelet op de plaatselijke toestand, onvoldoende is uitgerust.

Ik meen te weten dat deze adviezen steunen op het (officieuze) advies van het Bestuur Landinrichting — Dienst Landbouw van het Vlaamse Gewest, een advies dat echter niet bindend kan zijn vermits er geen wettelijke grondslag voor is.

Het koninklijk besluit van 28 december 1972 vermeldt in artikel 11 dat de agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in ruime zin, zonder dat hierbij onderscheid wordt gemaakt naargelang de aard van het gebied.

Meent de geachte Minister dan ook niet dat in deze adviezen wordt overdreven ? Het is voor de land- en tuinbouwers onaanvaardbaar dat afwijkingen van het gewestplan in het agrarisch gebied mogelijk zijn met gemeentelijke bijzondere plannen van aanleg door toepassing van dit minidecreet voor niet-landbouwkundige bestemmingen, terwijl voor hen de facto de onmogelijkheid bestaat in het Vlaamse Gewest hun gronden aan te wenden voor agrarische bouwwerken.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord bekomen om volgende vragen.

1. Welke oplossing geeft de Minister aan deze toestand ?
2. Hoe perkt hij de overdrijvingen van de betrokken ambtenaren in ?
3. Is er in het Vlaamse Gewest nog plaats voor de vestiging van land- en tuinbouw ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb de eer het geachte lid mee te delen dat in het algemeen in de agrarische gebieden enkel werken zijn toegelaten die stroken met de oogpunten van waaruit de gewestplannen zijn ontworpen. Dit betekent dat, overeenkomstig artikel 1 van de stedebouwwet alle aanvragen, zowel vanuit het economisch als vanuit het sociale, het esthetische en 's lands natuurschoon moeten worden getoetst. In concreto, moet een goede ruimtelijke ordening zorgen voor het behoud van de agrarische gebieden. Op de eerste plaats zijn de agrarische gebieden bestemd voor leefbare agrarische bedrijven waarvan de landbouwgronden zo homogeen mogelijk en maximaal moeten behouden blijven en dit met inachtnaam van de ecologische waarden van deze gebieden.

Zoals voor de andere aanvragen moet het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening aan de hand van de ingediende dossiers in redelijkheid kunnen oordelen of de gevraagde „bouwwerken” mogen worden vergund. Gezien het uitzonderlijk belang van het te vrijwaren areaal is het een gangbare praktijk om voor aanvragen die betrekking hebben op een agrarische activiteit het advies in te winnen van de bevoegde deskundige instanties, zoals het Bestuur van de Landinrichting.

Er kan worden opgemerkt dat het advies van de desbetreffende instanties die deskundig zijn op het vlak van de agrarische sector, in het kader van de toepassing van de wet op de ruimtelijke ordening niet bindend is. Evenwel meen ik dat, wanneer die landbouwadviezen inzake aanvragen — die een verdere aantasting van het agrarisch gebied inhouden — afwijzen, die adviezen niet achteloos kunnen worden voorbijgegaan, bijaldien bouwaanvragen in het kader van de wet op de ruimtelijke ordening moeten worden getoetst aan de planologische en stedebouwkundige aspecten.

Het is uiteraard vanzelfsprekend dat, bij de beoordeling van andere niet-landbouwaanvragen, dezelfde vereisten van goede ruimtelijke ordening gelden. Ook afwijkingen zoals minidecreettoepassingen zijn niet mogelijk waar de goede ruimtelijke ordening erdoor wordt geschaad, hetgeen trouwens expliciet in het advies moet zijn gemotiveerd.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat de vestiging van land- en tuinbouwbedrijven binnen bepaalde beperkingen mogelijk blijft, dit uiteraard voor zover het de toepassing van de wet op de ruimtelijke ordening betreft. Wanneer bepaalde adviezen toch betwistbaar zouden zijn kan, bij weigering, zelfs tot op twee niveaus beroep worden aangetekend. Tijdens de procedure kan steeds worden gewezen op de mogelijke ongegrondheid of onredelijkheid van de uitgebrachte adviezen.

Vraag nr. 198
van 12 juli 1990
van mevrouw N. MAES

Bejaarden — Huisvesting

Het aantal senioren in Vlaanderen neemt toe met als gevolg een groeiend aantal bejaarden op zoek naar een geschikte en betaalbare woning.

Hierbij stellen zij onder meer vast :

- dat er te weinig geschikte woningen beschikbaar zijn ;
- dat het merendeel van de hoogbejaarden met één inkomen niet in staat is de huishuren in de privésector te betalen.

Dienaangaande zou ik de geachte Minister willen vragen :

1. welke initiatieven reeds werden genomen om een groter aantal woningen ter beschikking te stellen van de bejaarden ;
2. welke andere maatregelen reeds werden besproken om vluggere en goedkopere oplossingen te bieden dan het huidig programma van sociale woningbouw ;
3. op welke manier de eisen van de bejaardenverenigingen en -verbonden werden verwerkt in het huisvestingsbeleid van de Minister.

Antwoord

In antwoord op de door haar gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid de volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Om te worden toegelaten tot een sociale huurwoning of tot een huurcompensatiewoning, alsmede voor de berekening van de door de huurder te betalen huurprijs wordt het inkomen van inwonende familieleden tot en met de tweede graad die ten minste 65 jaar oud zijn niet in rekening gebracht. Deze regeling, die dateert van de tweede helft van 1988 heeft alleszins tot effect gehad dat sociale huurders niet langer werden gesanctioneerd via een hogere huurprijs bij het opnemen van bejaarden in hun woning.
2. Wat de maatregelen voor de toekomst betreft kan ik het geachte lid meedelen dat ik aan mijn Administratie heb gevraagd om voorstellen uit te werken teneinde minvermogene bejaarden door middel van permanente huurtoelagen aan een betere huisvesting te helpen. Tevens kan ik het geachte lid meedelen dat ik, naar aanleiding van een voorstel van decreet van de heer P. Breyne, lid van de Vlaamse Raad, de administratie heb gevraagd om de modaliteiten te onderzoeken met betrekking tot een eventuele premie voor bejaarden die hun eigen woning aan hun fysische gesteldheid willen aanpassen.
3. Bij de herwerking van de diverse toelagenstelsels wordt getracht in de mate van het mogelijke rekening te houden met de specifieke noden van de bejaarden.

Vraag nr. 199
van 12 juli 1990
van de heer F. SARENS

Vlaams Woningfonds — Ontleenmachtiging en investeringsplafond

Het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen gesproten uit het Nationale Woningfonds van de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) is sinds zijn operationalisering op 1 januari 1984, uitgegroeid zoniet tot de belangrijkste, dan toch tot een der belangrijkste instellingen van de sociale huisvestingssector.

Het is — dank zij de gunstige leningsvoorwaarden — voor de grote gezinnen met een beperkt inkomen — de enige mogelijkheid tot het verwerven, saneren en verbeteren van de gezinswoning.

De laatste jaren heeft het Woningfonds als enige instelling geregeld positief ingespeeld op alle initiatieven van de Vlaamse Executieve, waarvoor het in 1988 zelfs de prijs van de Vlaamse Executieve heeft bekomen.

Thans kampt het Vlaams Woningfonds met zware problemen.

1. De Vlaamse Executieve heeft beslist haar tussenkomst in de rentelast van de obligatieleningen van het Vlaams Woningfonds vanaf 1 januari 1990 te beperken tot maximum 5 ten honderd. Het gevolg hiervan is dat de rentevoeten op leningen aan minder goeude grote gezinnen gevoelig dienen verhoogd (volgens de huidige marktrente met 2,50 ten honderd) zodat deze rentevoeten hoger zullen liggen dan deze van toepassing bij de Nationale Landmaatschappij en in sommige gevallen zelfs hoger dan bij de aangenomen kredietmaatschappijen van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas (ASLK).
2. Dit jaar heeft het Vlaams Woningfonds nog geen ontleenmachtiging bekomen zodat het toekennen van leningen tot een minimum is herleid.
3. Het investeringsvermogen, voor het tweede achtereenvolgende jaar beperkt tot 3,220 miljard frank, is totaal ontoereikend. Door de noodzakelijke overdracht per 1 januari 1990 van 1.943 niet gehonoreerde aanvragen voor 2,936 miljard frank moeten praktisch alle leningsaanvragen naar 1991 worden verwezen.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Om welke reden worden alleen aan het Vlaams Woningfonds zeer negatieve maatregelen opgelegd ? Het Vlaams Woningfonds is toch voor de Vlaamse Executieve de meest interessante hypothecaire instelling vermits het zelf instaat voor de terugbetaling van de ontleende kapitalen en het Vlaams Gewest slechts — onder vorm van rentesubsidies — tussenkomst in de rentelast van de obligatieleningen ;
2. Kan een verhoging van het investeringsplafond worden toegekend ? De opdracht van het Vlaams Woningfonds bestaat er immers in de grote gezinnen die een gezinswoning verwerven of deze saneren en verbeteren een voor hen financieel draagbare hypothecaire lening toe te kennen. Als de grote gezinnen

reeds contracten hebben afgesloten of verbintenissen hebben aangegaan doen zij een beroep op het Woningfonds. Als het Woningfonds hen niet kan helpen zijn zij verplicht elders aan voor hen zwaardere voorwaarden te lenen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting gesteld.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem te verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 185 van 22 juni 1990 van de heer G. Beerden, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 200 van 12 juli 1990 van de heer G. BEERDEN

Limburg — Wijziging van de gewestplannen

De voorganger van de geachte Minister heeft een procedure ingeleid die het mogelijk maakte wijzigingen van de gewestplannen aan te vragen.

Ik zou het op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen :

1. welke gemeente in Limburg wijzigingen hebben gevraagd en voor hoeveel hectaren :
 - voor méér woongebieden of woonuitbreidingsgebieden ;
 - voor minder woongebieden of woonuitbreidingsgebieden ;
 - voor méér industrie- en/of ambtelijke gebieden ;
 - voor minder van zulke gebieden ;
 - voor omzetting van woongebieden naar industrie of ambachtelijke zones ;
 - voor omzetting in omgekeerde zin ;
2. hoeveel hectaren gelegen in landbouwzone respectievelijk boszone, willen deze gemeenten omzetten in woon-, woonuitbreidings-, industrie-, en/of ambachtelijke zones ;
3. welk is tot nog toe het lot van deze dossiers en wat zal er verder mee gebeuren ;
4. hoeveel particuliere aanvragen voor wijziging van de gewestplannen zijn er in Limburg geweest als gevolg van genoemde omzendbrief en over hoeveel hectaren grond gaat het ;
5. welk is tot nog toe het lot van deze dossiers en wat zal er verder mee gebeuren.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. + 2. Op enkele uitzonderingen na hebben alle Limburgse gemeenten een richtnota opgemaakt. Statistische informatie zoals door het geachte lid gevraagd is evenwel niet beschikbaar.
3. Deze dossiers worden door de administratie onderzocht. Indien noodzakelijk wordt aan de gemeenten bij komende informatie, verduidelijking of onderbouwing gevraagd. Op basis van dit verder onderzoek kan worden nagegaan voor welke problemen een eventuele wijziging van het betrokken gewestplan kan worden voorbereid.
4. + 5. In mijn schrijven van 20 december 1988 aan de colleges van burgemeester en schepenen van de Vlaamse gemeenten heb ik beklemtoond dat het een beleidsonderzoek betrof op het niveau van de gemeentebesturen en niet mocht gezien worden als een soort openbaar onderzoek voor of verzoekprogramma van de inwoners. In dit kader kan dan ook niet worden nagegaan welke particuliere bezwaren werden opgesteld.

Vraag nr. 201 van 12 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

Bouw- en verkavelingsverordening van Brecht — Goedkeuring

Ter uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw en de van toepassing zijnde wijzigingen en uitvoeringsbesluiten, inzonderheid artikel 58 zoals gewijzigd bij de wet van 22 december 1970 en zich basierend op de artikelen 75 en 76, 7° van de gemeentewet keurde de gemeenteraad van Brecht eenparig een gemeentelijke verordening goed om bijkomende lasten te verbinden aan het verlenen van de verkavelingsvergunningen en bouwverordeningen. Deze goedkeuring dateert van december 1989 doch is slechts rechtsgeldig na ministeriële goedkeuring en publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de vraag waarom de ministeriële goedkeuring van de bouw- en verkavelingsverordening tot nu toe uitbleef en wanneer deze goedkeuring en de publicatie in het Belgisch Staatsblad volgt ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 12 juli 1990 kan ik het geachte lid meedelen dat deze verkavelingsverordening nog in behandeling is en dat ze dus uiteraard nog niet kan verschenen zijn in het Belgisch Staatsblad.

Krachtens artikel 61 van de stedebouwwet worden de besluiten tot aanneming of wijziging van de gemeentelijke verordeningen onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie en aan de goedkeuring van de Koning (lees Vlaamse Executieve).

Momenteel dient gewacht op het advies van de bestendige deputatie vooraleer de procedure kan verder worden gezet.

Van zodra de procedure inzake deze verordening is beëindigd, wordt ze overgemaakt voor publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Vraag nr. 202
van 12 juli 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Overtredingen op de stedenbouwwet — Reactie van de Minister

Het Bestuur van Ruimtelijke Ordening stelt geregeld overtredingen vast.

Naar verluidt deed het dat inzake het domein Cleydael in Artselaar. Er zouden daar een reeks handelingen zijn verricht zonder voorafgaandelijke vergunning van het schepencollege.

1. Is dat juist ?
2. Hoe reageert de geachte Minister op zo'n vaststellingen in 't algemeen ?

Kan hij dat eventueel illustreren aan de hand van het voorbeeld Cleydael ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 juli 1990, kan ik het geachte lid meedelen dat deze aangelegenheid aanhangig is gemaakt bij de daartoe bevoegde diensten alwaar de zaak nader wordt onderzocht.

Wat de algemeenheid betreft worden overtredingen met betrekking tot de wet op de ruimtelijke ordening behandeld volgens de bepalingen van artikel 64 en volgende van de hogergenoemde wet op de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 204
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publicaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 205
van 16 juli 1990
van mevrouw TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE

Tuinbouwerserres — Weigering bouwvergunning in landbouwzone

Tot onze verbazing stellen wij vast dat AROL-West-Vlaanderen een bouwaanvraag voor serres weigert met de verklaring „dat de inplanting van nieuwe niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter verboden zijn”.

Nog nooit heb ik gehoord dat serres kunnen gecatalogeerd worden onder industrieel of niet-grondgebonden.

Graag kregen wij een duidelijk en objectief antwoord op volgende vragen.

1. Waarop steunt men zich om deze serres als industrieel en niet-grondgebonden te verklaren ?
2. Waar moet een tuinbouwbedrijf nog starten ?

Antwoord

In antwoord op haar bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, voor de behandeling van het bedoelde dossier, werd gesteund op de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen, zoals verschenen in de brochure Doc. 790803 van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

In deze toelichting is voor de agrarische gebieden een afstandsregel opgenomen. Volgens pagina artikel II. 10 van de toelichting heeft de afstandsregel voor „gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter” hoofdzakelijk betrekking op grote glastuinbouwbedrijven. Deze worden wegens verbrandingsgassen best uit de onmiddellijke buurt van woongebieden gehouden.

Wat betreft de inplantingsmogelijkheden van tuinbouwbedrijven in het algemeen, moge ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord op vraag nummer 192 van 3 juli 1990 van de heer J. Van Looy.

Vraag nr. 206
van 17 juli 1990
van de heer J. CUYVERS

MER-plicht — Criteria

De organisatie van de milieueffectenrapporten en de vraag welke projecten MER-plichtig zijn, leidt soms tot verwarring bij de burger. Zo bepaalt het MER-besluit dat „aanleg en/of ingrijpende wijzigingen van autowegen die beantwoorden aan de Europese definities ter zake van de Overeenkomst inzake Internationale Hoofdverkeerswegen van 15 november 1975” MER-plichtig is. Volgens een rondschriften van de dienst-AROL over dit probleem gaat het om „wegen bestemd voor het autoverkeer, alleen toegankelijk via knooppunten of door verkeerslichten geregelde kruispunten”.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. wat precies verstaan wordt onder knooppunten ;
2. of de aanleg van een weg met 2 rijstroken van 3,5 meter, 2 tussenbermen van 3 meter en 2 vrijliggende fietspaden van 1,75 meter over 5 kilometer MER-plichtig is ;
3. of er reeds bij aanleg van wegen milieueffectenrapporten opgemaakt werden en zo ja bij welke ;
4. welke criteria men precies gebruikt om te bepalen of een autowegenproject MER-plichtig is of niet ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer J. Sauvens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag het volgende mee te delen.

In de Europese Overeenkomst inzake Internationale Hoofdverkeerswegen van 15 november 1975, bij wet goedgekeurd op 15 maart 1985 (Belgisch Staatsblad van 19 november 1985, blz. 16.935, worden algemeen de verschillende types kruispunten omschreven. Het zijn plaatsen waar internationale wegen samenkomen of andere wegen of andere verkeersverbindingen ontmoeten.

In het bijzonder worden :

- 1° kruispunten tussen autosnelwegen of autowegen en wegen uit dezelfde categorie omschreven als volgt (punt IV.1) : knooppunten type A waarbij geen der verkeersstromen elkaar gelijkvloers kruisen ;
- 2° kruispunten tussen autowegen en wegen voor alle verkeer : bij belangrijke kruispunten : knooppunten type B waarbij de verkeersstromen van de autoweg niet gelijkvloers worden gekruist ; bij minder belangrijke kruispunten, waar een knooppunt niet economisch verantwoord is : gelijkvloerse of ongelijkvloerse kruispunten, eventueel geregeld door verkeerslichten.
3. Indien bedoelde weg een autosnelweg of een auto-

weg is, die beantwoord aan de definities ter zake van de bovengenoemde Europese Overeenkomst, moet voor een dergelijk project een milieueffectenrapport worden opgesteld.

De definitie van autowegen is volgens punt II 3 van de Overeenkomst : wegen, bestemd voor autoverkeer, alleen toegankelijk via knooppunten of door verkeerslichten geregelde kruispunten en waarop het in het bijzonder is verboden te stoppen en te parkeren.

In deze definitie wordt geen melding gemaakt van afmetingen noch in langs — noch in dwarsdoorsneden. Uw vraag is als dusdanig niet te beantwoorden.

- 3 Tot op heden werd slechts in één geval, namelijk voor de toegangswegen tot de Liefkenshoektunnel onder de Schelde een milieueffectenrapport opgesteld. Het ingediende rapport werd evenwel beschouwd als een beleids-MER dat moet toelaten een tracékeuze te verantwoorden dat niet valt onder noch voldoet aan de bepalingen van Executievebesluit van 23 maart 1989.
4. Deze vraag werd reeds onder punt 2 beantwoord. Volledigheidshalve dient te worden benadrukt dat ook voor beperkte wegenprojecten een MER zal worden gevraagd indien deze een onderdeel of aanzet zijn tot een louter wegenproject dat in zijn geheel MER-plichtig is.

Vraag nr. 207
van 19 juli 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Aanvaarding gewestplannen bij koninklijk besluit — Planschade

Sedert de aanvaarding van de gewestplannen bij koninklijk besluit werden verschillende dossiers inzake planschade ingediend.

Graag vernam ik van de geachte Minister voor welke dossiers reeds planschade werd betaald en voor welk bedrag ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat voor het gewestplan

- Halle-Vilvoorde-Asse voor een bedrag van 34.657.548 frank
 - Hasselt-Genk voor een bedrag van 15.700.000 frank
- aan planschade in hoofdsom werd uitbetaald.

Vraag nr. 208
van 27 juli 1990
van de heer W. VAN DURME

Natuurgebieden — Illegale weekeindverblijven

In Vlaanderen werden na de vastlegging van de gewestplannen duizenden illegale weekeindverblijven gebouwd. Vele daarvan liggen in natuurgebieden, waar-

devolle landschappen en zelfs gerangschikte gebieden. In 1972 deed Staatssecretaris Dhoore een poging de zaak te legaliseren wat tot geen resultaat heeft geleid. Een tweede poging werd ondernomen vanuit de Koning Boudewijnstichting (1980). Dit leidde tot onderhandelingen waaraan onder meer het Nationaal Komitee Weekeindverblijven (NKW) en het Ministerie van Ruimtelijke Ordening deelnamen. Na twee jaar onderhandelen werden akkoorden bereikt met alle partijen over een aantal punten.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel legale weekeindverblijven er in Vlaanderen zijn ?
2. Hoeveel illegale weekeindverblijven momenteel zijn opgetrokken in
 - natuurgebieden ;
 - waardevolle landschappen ;
 - geklasseerde gebieden ;
 - andere ?
3. Zo het juiste cijfer niet beschikbaar is van de in punt 2 gevraagde inlichtingen kan er dan een betrouwbare schatting worden gegeven van het aantal illegale weekeindverblijven per provincie en gemeente ?
4. Welke maatregelen werden genomen om de illegale bouw van weekeindverblijven te verhinderen ?
5. Hoeveel overtredingen werden op het vlak van weekeindverblijven vastgesteld en tot welke resultaten heeft dit geleid ?
6. Werden sedert 1982 de bereikte akkoorden tussen de belangengroepen uitgewerkt en welke zijn de resultaten ?
7. Welke beleidsmaatregelen worden genomen om de problematiek van de illegale weekeindverblijven op te lossen (overgangs- en afbouwsysteem, onmiddellijk optreden) ?
8. Worden er maatregelen genomen tegen gemeentebesturen die illegale weekeindverblijven oogluikend toestaan en zelfs passieve steun verlenen door de nodige infrastructuur te voorzien ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1, 2 en 3. Er is geen statistisch materiaal voorhanden inzake de aanwezigheid van legale of illegale weekendverblijven in Vlaanderen. Een betrouwbare schatting van het aantal illegale verblijven is dan ook niet mogelijk.

4. De illegale bouw van weekendverblijven wordt bevestigd conform de voorschriften (artikel 65 en volgende van de stedenbouwwet inzake de bouwvovertredingen.

5. Hieromtrent is ook geen statistisch materiaal aanwezig.

6. Er werden tot op heden geen specifieke richtlijnen uitgewerkt.

7. en 8. Ten aanzien van de problematiek van illegale weekendverblijven bestaan geen recente speciale richtlijnen. De overtredingen dienen derhalve behandeld als andere bouwvovertredingen en in overeenstemming met de richtlijnen die via de omzendbrieven van 1978 en het akkoord van 1982 werden verstrekt.

Vraag nr. 209 van 30 juli 1990 van de heer G. BEERDEN

Landelijke gebieden — Totale oppervlakte per gewestplan

De Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) heeft, behalve voor de gebieden genoemd onder artikel 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen, de totale oppervlakte per gewestplan voor de verschillende soorten gebieden die voorkomen op het gewestplan (woongebieden, industriegebieden, enzovoort) ter beschikking.

Dit artikel handelt over de landelijke gebieden,

Mag ik de geachte Minister vragen mij mee te delen, per gewestplan, hoeveel oppervlakten gelegen zijn in respectievelijk :

- art. 15-4.3 : landelijke gebieden ;
- art. 15-4.6.1. : landschappelijk waardevolle gebieden ;
- art. 15-4.6.2. : landelijk gebied met toeristische waarde.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

Het landelijk gebied is in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen opgenomen onder artikel 10.4.0. Artikel 15.4.3. bestaat niet. In de koninklijke besluiten van de gewestplannen is geen landelijk gebied aangeduid. De oppervlakte landschappelijk waardevol gebied (art. 15.4.6.1.) is niet opgemeten per gewestplan. De bij koninklijk besluit goedgekeurde gewestplannen bevatten geen landelijk gebied met toeristische waarde (art. 15.4.6.2).

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 67 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als

ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zoiets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 68 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontving ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?

5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 43 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontving ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 342
van 9 juli 1990
van de heer J. GEYSELS

Milieuheffingen — Vrijstelling voor bedrijven

In antwoord op de vraag nummer 258 van 26 maart 1990 antwoordt de geachte Minister dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) geen enkele vrijstelling van milieuheffing heeft verleend aan bedrijven.

Kan de geachte Minister de nog ontbrekende informatie geven in verband met mogelijke vrijstellingen die de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) in diezelfde periode heeft verleend aan bedrijven ?

Zo ja, graag het aantal vrijstellingen per jaar, de betreffende bedrijven, het normaal te betalen bedrag en de motivering voor de eventuele vrijstelling.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat uit de gegevens mij ter beschikking gesteld door de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest) blijkt, dat er geen enkele vrijstelling van milieuheffing is verleend aan bedrijven.

Vraag nr. 349
van 23 juli 1990
van de heer L. PEETERS

Milieuheffing — Dubbele heffing voor gemeenten van Vlaams Brabant

Conform artikel 2, § 2, 4°, van bovenvermeld decreet, zijn de gemeentebesturen, respectievelijk de intercommunales, gehouden een milieuheffing te betalen voor het storten van huisvuil.

Gelet op de specifieke situatie van de gemeenten uit Vlaams-Brabant, die het huisvuil verder moeten storten in Wallonië, moeten deze gemeenten ook in het Waalse Gewest de aldaar gangbare milieuheffing betalen.

Vermits de heffingen in Vlaanderen in het MINA-Fonds geaffecteerd worden voor initiatieven inzake voorkoming, preventie, sensibilisering, ophaling en verwerking van afvalstoffen, verzoek ik de geachte Minister uit deze beschikbare fondsen, ter compensatie, een financieel evenwaardige tussenkomst te doen in de kosten voor het storten in het Waalse Gewest. Het kan toch niet zijn dat de gemeentebesturen uit Vlaams Brabant dubbel moeten betalen, éénmaal in het Vlaamse Gewest en éénmaal in het Waalse Gewest (waar moet worden gestort).

Met betrekking tot deze aangelegenheid is er reeds een procedure aanhangig bij het Arbitragehof met de bedoeling de schorsing en vernietiging te bekomen van de bepaling met betrekking tot de milieutaks vermeld

in artikel 2, § 2, 4° van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 20 december 1989.

Omwille van deze dubbele toepassing en de betwisting hieromtrent is het inderdaad aangewezen dat de mogelijkheid wordt onderzocht om een regeling via het MINA-Fonds tot stand te brengen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke standpunt hij inneemt inzake deze problematiek, aanhangig gemaakt door diverse gemeentebesturen ;
2. of er inderdaad kan worden overwogen om via het MINA-Fonds hiervoor een regeling te treffen ?

Antwoord

1. In tegenstelling tot hetgeen uit de vraag van het geachte lid valt op te maken, bestaat er op het niveau van het Waalse Gewest geen milieuheffing op vaste afvalstoffen zoals deze op het niveau van het Vlaamse Gewest, ingesteld door het artikel 47 en volgende van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, als gewijzigd bij decreet van 20 december 1989. Uiteraard kan op gemeentelijk of provinciaal niveau voor sommige verwijderingsinstallaties en/of -activiteiten een bijdrage worden gevraagd, die de verwerkingsprijs kan verhogen.

2. De middelen voortkomend uit de milieuheffing op vaste afvalstoffen worden inderdaad in het MINA-Fonds geaffecteerd. Deze financiële middelen zullen hoofdzakelijk worden aangewend tot financiering van het Afvalstoffenplan dat eveneens betrekking heeft op de gemeentebesturen uit het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 350
van 23 juli 1990
van de heer L. PEETERS

Vlaams-Brabant — Verbrandingsovens

In verband met de problematiek van de huisvuilverwerking van Vlaams Brabant werd in het najaar van 1989 een studiesyndicaat opgericht.

Dit studiesyndicaat waarin onder andere het kabint, de betrokken ophaal- en verwerkingsintercommunales, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de GOM-Vlaams Brabant zitting hadden, kwam vlug tot de bevinding dat er een huisvuilverbrandingsinstallatie diende opgericht.

De geachte Minister besliste vervolgens om bij protocol een aantal modaliteiten vast te leggen met betrekking tot de inplantingsplaats, de bouw, de exploitatie en de aan- en afvoer van huisvuil en residu.

Dit protocol werd besproken, geamendeerd en ondertekend door de intercommunales Haviland en Interleuven.

In het bestaande protocol wordt duidelijk melding gemaakt van de inplantingsplaats Westvaardijk-Fa-

bricksweeg te Grimbergen met een oppervlakte van 4,7 ha. In punt 4. van het protocol staat : „de intercommunale Haviland verbindt er zich toe de bovenvermelde gronden gelegen te Grimbergen in de industriezone aan het Zeekanaal . . . te verwerven”.

Ondertussen maakte de geachte Minister evenwel kenbaar af te zien van deze vooropgestelde inplantingsplaats omwille van de aanwezigheid van een giftstort op het betrokken terrein (behorende tot de 16 „black points” volgens de OVAM-classificatie).

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. of het protocol met Haviland en Interleuven als geldig kan worden beschouwd niettegenstaande in de overwegingen uitdrukkelijk sprake is van het terrein Westvaardijk-Fabrieksweg te Grimbergen, dat ondertussen niet langer wordt weerhouden ;
2. of het protocol wordt aangepast of herdacht in functie van de mogelijke nieuwe vestigingsplaats ;
3. of het nieuw gekozen terrein behoort tot één van de twee terreinen die met betrekking tot Grimbergen werden voorgesteld in de brief van OVAM van 12 juni 1990, gericht aan de intercommunale Haviland ;
4. of de intercommunale Haviland nog langer verplicht is om het terrein van Tessenderlo Chemie (black point) aan te werven, zoals voorzien in het protocol onder punt 4.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Er werd tussen het Vlaamse Gewest en de intercommunales Interleuven en Haviland geen protocol afgesloten.
2. Indien een protocol nodig is in functie van het beoogde doel, zal het worden afgesloten op basis van correcte gegevens.
3. Het terrein is een van de twee waarvan sprake in de brief van OVAM aan de Intercommunale Haviland.
4. Zie sub 1.

Vraag nr. 352 van 25 juli 1990 van de heer R. DAEMS

DAPS-project — Contractbreuk OVAM

Het destijds door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) afgesloten contract met betrekking tot het DAPS-project werd door deze maatschappij verbroken. Thans blijkt dat bij vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Mechelen OVAM werd veroordeeld tot de betaling van een schadevergoeding van tien miljoen frank. Aldus dreigt de belastingbetaler door fouten van de overheid eens te meer het gelag te moeten betalen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

- of hij tegen dit vonnis beroep heeft aangetekend ;
- op welke grond en met welke argumenten ;
- of hij hieromtrent een onderzoek door het Hoog Comité van Toezicht vraagt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Het vonnis werd nog niet betekend
2. Er zijn mij vandaag geen elementen bekend die tot een aanvraag tot onderzoek door het Hoog Comité van Toezicht aanleiding kunnen geven.

Vraag nr. 354 van 27 juli 1990 van de heer J. TIMMERMANS

Verbrandingsoven — Vestigingsplaats

Door de intercommunale Land van Aalst werd in een nota, gericht tot de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) onder andere voorgesteld een verbrandingsoven te vestigen op het industrieterrein van Zottegem. Dit voorstel was niet gebaseerd op een aantal noodzakelijke voorwaarden, teneinde een ecologisch en economisch rendement te bekomen.

Graag ontving ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen :

1. of uiteindelijk reeds een beslissing werd getroffen inzake de inplantingsplaats Zottegem ;
2. of het niet aangewezen is aan een studiesyndicaat opdracht te geven de problematiek van afvalophaling en -verwerking (recyclage, compostering en verbranding) in Oost-Vlaanderen te bestuderen om zo tot degelijke onderbouwde besluiten te komen. Vervolgens zal dit studiesyndicaat zijn advies geven aan de geachte Minister. Men dient hier volgens mij uit te gaan van het principe dat voorlichting, sensibilisering, ophaling en verwerking één keten vormen en door één intercommunale moeten worden georganiseerd en uitgevoerd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Ik ben van mening dat de voorgestelde vestigingsplaats te Zottegem niet geschikt is.
2. In het ontwerp-afvalstoffenplan 1991-1995 werd de planning der verbrandingsovens opgenomen.

Het ontwerp werd aan alle betrokkenen voor advies voorgelegd.

Het ligt ter inzage van de bevolking op alle gemeentehuizen vanaf 1 september tot 31 oktober 1990 ;

Rekening houdend met de ingewonnen adviezen

zullen de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) op provinciaal niveau hun globaal advies aan OVAM overmaken. De Vlaamse Executieve zal het plan vaststellen eind 1990.

Aan het plan zal dan uitvoering worden gegeven eventueel volgens de wijze die het geachte lid voorstelt.

Een studiesyndicaat wordt dus niet uitgesloten.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 88
van 12 juli 1990
van mevrouw A. DUROI-VANHELMONT

Artikel 8 van het cultuurpact — Interpretatie

Artikel 3 paragraaf 1 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact (Belgisch Staatsblad van 31 mei 1974) bepaalt dat de overheidsinstanties, de gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen moeten betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid, overeenkomstig de modaliteiten van dit decreet en op voorwaarde dat zij de principes en de regels van de democratie aanvaarden en naleven.

Artikel 8 paragraaf 1 van het voormeld decreet stipuleert bovendien dat de overheden de gebruikersgroeperingen en de ideologische en filosofische strekkingen volgens een billijk democratisch en werkelijke vertegenwoordiging met medebeslissende of adviserende stem moeten betrekken bij het beheer van de culturele instellingen, opgericht door of ressorterend onder de overheid.

Indien in een concreet geval bij het samenstellen van de lijst van culturele instellingen die worden beheerd door de Commissie Culturele Infrastructuur, zoals voorzien in artikel 9 van hogervermeld decreet, bepaalde voorzieningen zoals „het museum” en „het archief” uit dit pakket worden gelaten, betekent zulks dat voor deze culturele instellingen geen beheerscommissie bestaat, wat niet conform is met de schikkingen van artikel 8 van het decreet van 28 januari 1974. Artikel 8 is immers bedoeld voor alle voorzieningen uit de culturele sector.

Ik had dan ook graag van de geachte Minister vernomen of voor beide hogergenoemde culturele instellingen een afzonderlijke beheerscommissie moet worden opgericht, ofwel of „het museum” en „het archief” moeten worden opgenomen in het pakket van de culturele instellingen die worden beheerd door een beheersorgaan voorzien in artikel 9b van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact.

Antwoord

Voor de toepassing van artikel 8 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact dient de term culturele instellingen te worden gelezen als de brede omschrijving van alle instellingen die een duidelijke

lijke culturele activiteit begeleiden of een cultureel patrimonium beheren, de musea en de archieven inclusief.

Vraag nr. 93
van 20 juli 1990
van de heer G. CARDOEN

BLOSO — Problematiek van de tijdelijke personeelsleden

Collega Van Hooland heeft de geachte Minister op 10 juli 1990 een actuele vraag gesteld betreffende de problematiek van de tijdelijke personeelsleden bij het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens (BLOSO).

Uit het antwoord blijkt dat het probleem globaal zou worden behandeld en dit in het kader van de herstructurering van de Vlaamse Administratie. De geachte Minister gaat er vanuit dat een specifieke oplossing dient te worden uitgewerkt.

Ik sta ten volle achter deze stelling en zou de geachte Minister ontzettend dankbaar zijn te mogen vernemen :

1. wat precies deze globale oplossing inhoudt ;
2. of er voor deze contractuele en tijdelijke personeelsleden, met jaren dienstanciënniteit geen specifiek regularisatieexamen kan worden georganiseerd ; zo nee, waarom niet ;
3. of men sommige diensten van BLOSO wil overhevelen naar een privé-organisatie en zo ja, gaat deze operatie geen afdanking van het tijdelijk of contractueel personeel betekenen.

Antwoord

In antwoord op de vraag moet ik stellen dat de Vlaamse Executieve beslist heeft dat de oplossing waarnaar het geachte lid vraagt, moet voorbereid worden door de Voorzitter en door de Gemeenschapsminister van Openbaar Ambt, dit in het kader van de globale problematiek van de structurering van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

In de huidige stand van zaken moet ik dan ook de vraagsteller verwijzen naar bedoelde collega's.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 43, 64, 55, 203, 67, 42, 345, 89, 217, 96, 218
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

respectievelijk tot

de heer H. WECKX, gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Exe-

cutieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Verhouding Vlaanderen- Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zoiets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Het geachte lid van de Vlaamse Raad vraagt naar het standpunt van de Vlaamse Gemeenschapsministers omtrent de terbeschikkingstelling van meer geldmiddelen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Vooreerst wens ik erop te wijzen dat het een te enge en een kortetermijnbenadering zou zijn indien we de verhouding Vlaanderen-Brussel zouden reduceren tot een financiële kwestie. Een veel belangrijker element in deze verhouding is het feit dat de Vlamingen dankzij de bepalingen die zij afgedwongen hebben in de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse Instellingen, binnen Brussel een machtspartaire positie hebben verworven in de uitvoerende organen en ook op wetgevend vlak over mechanismen beschikken die hen toelaten wetgevende initiatieven vanwege de Franstalige taalgroep tegen te houden indien deze nadelig zouden zijn voor de Vlaamse aanwezigheid in Brussel-Hoofdstad. Meer dan ooit laten de nieuwe Brusselse structuren geïntegreerde actie toe die zowel rechtstreeks vanuit de Gemeenschappen via de aanwezigheid van het Brussels lid, of via protocols tot stand kunnen komen.

Voor de toekomstige evolutie in de verhouding Vlaanderen-Brussel is het primordiaal dat er een consensus wordt bereikt omtrent de na te streven doeleinden. Daarna dient gekeken wie deze best realiseert : de gemeenten, de Gemeenschapscommissies of de Gemeenschappen. De geldmiddelenstroom moet in functie hiervan worden bepaald.

Er mag niet worden beweerd dat Vlaanderen tot nu toe haar hoofdstad zou hebben genegeerd. In 1989 investeerde de Vlaamse Gemeenschap in Brussel-Hoofdstad 5,8 ten honderd van haar middelenbegroting, hetzij 11 miljard frank. Deze financiële inbreng zal in de toekomst nog stijgen dankzij een aantal recente beslissingen. Een belangrijk feit is dat de principes definitief zijn verworven, de bedragen gewaarborgd en voor het eerst zelfs werden vastgelegd in decreten.

Ik verwijs naar de aangepaste onderwijsmaatregelen via het zogenaamde lentedecreet, de aangepaste normen inzake basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen en de voorafname van 40 miljoen frank voor Vlaamse initiatieven in het kader van het Fonds voor de Integratie van Kansarmen. Voor deze twee laatste genoemde aangelegenheden wordt de Vlaamse Gemeenschapscommissie in de reglementering gelijkgesteld met de gemeenten en OCMW's in het Vlaamse Gewest. Ook de transfer van 170 miljoen frank van de Staat naar de Vlaamse Gemeenschap is geregeld voor de instellingen die hebben geopteerd voor een monocommunitair statuut.

De geldmiddelen waarover de Vlaamse Gemeenschapscommissie rechtstreeks en autonoom kan beschikken zijn in 1990 reeds met 40,4 miljoen frank toegenomen ten opzichte van de dotatie in 1989. Dit was een eerste aanzet om haar de gelegenheid te geven zich te ontplooiën in de nieuwe, haar toegewezen beleidsdomeinen. Het is de intentie van de leden van de Vlaamse Executieve systematisch de verantwoordelijk-

heid en de daarbij horende middelen met betrekking tot typisch Brusselse initiatieven over te dragen aan de VGC. In 1991 zal dit reeds het geval zijn voor de Brusselse Welzijnsraad, het Vlaams Onderwijscentrum, de lokale Brusselse musea.

Een grondig interuniversitair onderzoek is bezig om de mogelijkheid die de Brusselwet geschapen heeft omtrent de overdracht van reglementerende bevoegdheden via de Vlaamse Raad te analyseren naar factoren van opportuniteit, beleidsefficiëntie en draagkracht. Dit onderzoek geeft aanleiding tot overleg en helpt standpunten in de diverse beleidsdomeinen in te nemen en te verduidelijken.

De verhouding Vlaanderen-Brussel moet immers kunnen groeien en evolueren rekening houdende met een brede maatschappelijke, institutionele en politieke context.

Vraag nr. 44
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 208
van 2 juli 1990
van de heer F. VERMEIREN

Projecten voor alfabetisering — Controle

In antwoord op een parlementaire vraag van 25 april 1990 in verband met de alfabetiseringsprojecten in Vlaanderen (Vraag nr. 158 van 25 april 1990, Vl. R., Vr. en Antw., 1989-1990, Nr. 15, 11 juni 1990, 776) heeft de geachte Minister een aantal gegevens verstrekt. Het verstrekt antwoord laat evenwel een aantal lacunes bestaan meer bepaald wat betreft de controles.

Daarom verkreeg ik graag van de geachte Minister een aanvullende toelichting.

1. Aan wie worden de resultaten van de controles van financiën en boekhouding doorgespeeld voor beoordeling en eventuele opmerkingen ? Waarom gebeurt deze controle niet door het Rekenhof of wordt het Rekenhof er op een of andere manier niet bij betrokken ?
2. Wanneer kunnen definitieve maatregelen worden verwacht voor de basiseducatie ? Worden ook controles uitgevoerd over de doeltreffendheid van het optreden van de diverse provinciale organisaties ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de inhoudelijke controle en de controles van financiën en boekhouding van de projecten voor alfabetisering worden uitgevoerd door ambtenaren van de dienst Volksontwikkelingswerk van het Bestuur voor Sociaal-Cultureel Werk, Administratie voor Onderwijs en Permanente Vorming. Hun eventuele opmerkingen worden doorgegeven aan de dienst Onderwijs van hetzelfde bestuur. Bij de uitkering van de subsidies wordt rekening gehouden met de gemaakte opmerkingen. Het Rekenhof kan steeds de uitgekeerde subsidies en organisaties waaraan ze werden uitgekeerd controleren.

Het besluit van 18 juli 1990 van de Vlaamse Executieve, dat in werking treedt op 1 augustus 1990 ter uitvoering van het decreet van 12 juli 1990 houdende de regeling van de basiseducatie voor laaggeschoolde volwassenen, zal eerlang in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd.

Vraag nr. 210
van 3 juli 1990
van de heer A. LARIDON

Wederoproeping van reserve-officieren en -onderofficieren — Gevolgen voor de schoolorganisatie

Mag ik aangaande artikel 62 paragraaf 2 van de wet

van 1 maart 1958 betreffende het statuut van reserve-officieren en reserve-onderofficieren die in dienst zijn in het onderwijs, van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

- of de directies ook maar enige druk mogen uitoefenen op bovenvermeld personeel teneinde hen te overtuigen een marsbevel te negeren of af te wijzen ;
- of een opgeroepen personeelslid, hoewel met wettige reden niet op school wegens wederoproeping, de zogenaamde verloren uren, moet inhalen op andere tijdstippen of dient te compenseren met de collega's die de vervanging verrichtten (omwisseling diensturen en dergelijke) ?

Antwoord

De administratieve toestand waarin de wederopgeroepen personeelsleden zich bevinden impliceert enerzijds dat een schooldirectie zich in principe niet tegen een wederoproeping kan verzetten, maar dat in geval van een vrijwillige oproeping de leraar-reservist toch ernstig rekening dient te houden met de weerslag ervan op de schoolorganisatie. Anderzijds impliceert de van rechtswege geldende administratieve toestand van de wederopgeroepene dat de prestaties die hij gedurende zijn periode van verlof niet kan uitoefenen achteraf niet op één of andere wijze dient in te halen.

Mag ik het geachte lid met betrekking tot het verlof voor wederoproeping bij het leger verwijzen naar de omzendbrief nummer 17bis/89 van 29 december 1989 (zie Codificatie van de omzendbrieven, Deel VIII, rubriek Verloven, blz. 188/1) waarin de nodige richtlijnen worden verstrekt aan de schooldirecties.

Vraag nr. 211 van 3 juli 1990 van de heer P. BREYNE

Koninklijk besluit van 28 juni 1978 — Interpretatie

Het koninklijk besluit van 28 juni 1978 houdende de omschrijving van de types en de organisatie van het buitengewoon onderwijs stelt in de artikelen 18 en 28 dat respectievelijk het buitengewoon kleuteronderwijs, het buitengewoon lager onderwijs en het buitengewoon secundair onderwijs moeten worden georganiseerd binnen negen halve dagen per week.

Houdt deze reglementering in dat het de schooldirectie verboden is de leden van het paramedisch personeel (inzonderheid kinesisten en logopedisten) toe te laten hun behandelingen te geven op de vrije namiddag (bijvoorbeeld woensdagmiddag) ?

In de internaten en semi-internaten zijn de leerlingen immers ook op deze vrije namiddag aanwezig. Indien de paramedici deze mogen benutten om therapie te geven, moeten de kinderen de klas niet verlaten tijdens de lesuren.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de prestaties

van het paramedisch personeel als volgt kunnen worden onderverdeeld.

1. Prestaties die uitsluitend binnen de normale aanwezigheid van de leerlingen kunnen worden verstrekt.

Met uitzondering van het leerlingtoezicht is dit het geval voor al de kindgebonden prestaties (ministeriële omzendbrief van 10 juli 1975 — Hoofdstuk 1, punt 4.2.2.6.2.).

2. Prestaties die zowel binnen als buiten de normale aanwezigheid van de leerlingen kunnen worden verstrekt :

- de klasseraad en het overleg ;
- het leerlingtoezicht ;
- de administratieve taken eigen aan de discipline ;
- de navorming ;
- de in-service-bijtscholing ;
- de pedagogische studiedagen.

Zowel het internaat als het semi-internaat vangen de leerlingen op buiten de normale openingstijd van de school.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de paramedici geen kindgebonden prestaties kunnen leveren op bijvoorbeeld woensdagmiddag.

Vraag nr. 213 van 4 juli 1990 van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat namens de Vlaamse Executieve een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister

van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 215
van 12 juli 1990
van de heer J. GABRIELS

GESCO's en onderwijs — Administratieve formaliteiten in verband met de werkloosheidsregeling

Iemand wordt voor een deeltijdse opdracht aangeworven als gesubsidieerde contractueel (onderwijs). Tijdens de schoolverlofdagen worden uiteraard geen prestaties geleverd zodat voor deze periodes geen loon is verschuldigd door de inrichtende macht. Indien het betrokken personeelslid zijn rechten op werkloosheidsuitkeringen wil laten gelden, dient zijn werkgever telkens een ontslagformulier C 4 op te stellen, hetgeen een nodeloze administratieve rompslomp veroorzaakt.

Kan de geachte Minister de onderrichtingen aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) zodanig aanpassen dat dergelijke toestanden worden vermeden ?

Antwoord

Ik wens er de aandacht van het geachte lid op te vestigen dat de meeste gesubsidieerde contractuelen uit het onderwijs een contract hebben van onbepaalde duur en dat zij derhalve in de schoolvakanties hun wedde verder blijven genieten.

Slechts een beperkt aantal heeft een contract van bepaalde duur. Voor hen dient natuurlijk bij hun uitdiensttreding een document C4 te worden afgeleverd.

Het wijzigen van de reglementen die het gebruik van dit document voorschrijven, behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister voor Tewerkstelling.

Vraag nr. 216
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Privé-school te Middelkerke — Taalgebruik

In een advertentie van de privé-school „Au Petit Lorain” uit Middelkerke beweert de directie dat het officieel programma (lager en lager middelbaar onderwijs) wordt gevolgd. Het „waardevol individueel gericht onderwijs” wordt gegeven „in het Nederlands en/ou en Français”.

Ik zou het bijzonder waarderen, indien de geachte Minister volgende vragen zou willen beantwoorden ?

1. Wordt dit schooltje gesubsidieerd ?
2. Worden er officiële getuigschriften afgeleverd ?
3. Welke universiteit levert diploma's in de schoolpsychologie af ?
4. Wat denkt de geachte Minister over „onderwijs in het Nederlands en/ou en Français” ?

5. Is de organiserende macht een VZW ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het hier een school betreft die niet tot het Gemeenschapsonderwijs behoort en ook niet door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd of erkend (punt 1).

De getuigschriften die door deze school eventueel worden afgeleverd aan de leerlingen die het lager onderwijs hebben beëindigd, kunnen dan ook niet worden beschouwd als gelijkwaardig met een getuigschrift van basisonderwijs dat wordt uitgereikt bij toepassing van artikel 6 van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht (punt 2).

Wat betreft de Nederlandstalige universitaire instellingen, reikt enkel de Katholieke Universiteit te Leuven het diploma uit van Licentiaat in de psychologie, richting schoolpsychologie (punt 3).

De wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs geldt voor de officiële scholen en de door de Gemeenschap gesubsidieerde of erkende vrije scholen. Een privé-school is dus niet aan die regeling onderworpen (punt 4).

Vraag nr. 222
van 26 juli 1990
van de heer G. ANNEMANS

Vlaanderen — Analfabetisme

Hoe groot schat de geachte Gemeenschapsminister het analfabetisme in Vlaanderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat er momenteel geen voldoende betrouwbare gegevens in verband met het analfabetisme in Vlaanderen beschikbaar zijn. Er zijn enkele partiële gegevens die gebaseerd zijn op extrapolaties van internationale statistische data.

Teneinde een beter inzicht te verkrijgen in het analfabetisme in Vlaanderen heb ik een onderzoeksopdracht gegeven waarbij zowel aandacht gaat naar de kwantitatieve als de kwalitatieve aspecten van het fenomeen.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 92
van 2 juli 1990
van de heer F. VERMEIREN

Collectieve omniumverzekering voor ambtenaren — Verenigbaarheid met het koninklijk besluit van 29 december 1965

In antwoord op een onlangs gestelde parlementaire

vraag van Kamerlid L. Peeters (Vraag nr. 53 van 7 maart 1990, Vl. R., Vr. en Antw., 1989-1990, nr. 12, 23 april 1990, 591) verklaart de Gemeenschapsminister dat het afsluiten van een collectieve verzekering tegen stoffelijke schade bij dienstverplaatsingen in hoofde van de werkgever en ten laste van deze laatste, niet onverenigbaar is met de bepalingen van het koninklijk besluit van 29 december 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten gemaakt voor dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel.

Dit blijkt echter geenszins de mening te zijn van de nationale Minister van Binnenlandse Zaken, die in antwoord op een parlementaire vraag van hetzelfde Kamerlid, een volledig tegenovergesteld standpunt inneemt.

Graag vernam ik of de geachte Gemeenschapsminister zijn zienswijze handhaaft? Met welke zienswijze dienen de gemeenten rekening te houden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik bij het standpunt blijf dat ik heb verwoord in mijn antwoord op de vraag van het lid van de Vlaamse Raad, L. Peeters: de afsluiting van een collectieve verzekeringspolis voor ambtenaren, die een dekking voor stoffelijke schade inzake dienstverplaatsingen inhoudt, is niet strijdig geacht met het koninklijk besluit van 29 december 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten gemaakt voor dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel. Ik zal dan ook niet optreden tegen besluiten van gemeentelijke of provinciale overheden in deze zin.

Vraag nr. 93 van 3 juli 1990 van de heer W. CORTOIS

Taalgebruik — Briefwisseling tussen de Gouverneur van Brabant en een gemeenteraadslid van Vilvoorde

Tijdens de gemeenteraadzitting van 22 mei 1990 te Vilvoorde zwaaide FDF-raadslid E. Messemaekers, met een brief van de Gouverneur van de provincie Brabant, die hem in het Frans zou hebben geantwoord, naar aanleiding van een schrijven aangaande de huisvuilproblematiek.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen of de Gouverneur van de provincie Brabant aan een gemeenteraadslid van een Nederlandstalige stad kan en mag antwoorden in het Frans?

Kan de geachte Gemeenschapsminister de juistheid van de feiten nagaan en mij meedelen welke zijn reactie is, wanneer deze zouden worden bevestigd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, met verwijzing naar het antwoord op zijn vraag nummer 351 van 6 oktober 1989 (Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer, nr. 91 van 26 december 1989) verstrekt door de Minister van Binnenlandse Zaken, mee te delen dat het uiteraard tot de bevoegdheid van de nationale Mi-

nister van Binnenlandse Zaken behoort de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) te interpreteren.

Er kan nog aan worden toegevoegd dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 in artikel 7 bepaalt dat de Nationale Overheid bevoegd is voor de organisatie en de uitoefening van het gewoon administratief toezicht op de provincie Brabant.

Ik heb in de Vlaamse Raad op 7 februari 1990 reeds geantwoord op een actuele vraag van de heer Valkeniers betreffende deze problematiek. In Vilvoorde werd inderdaad een Franstalig aanslagbiljet door de provincie verstuurd naar een burger die daar expliciet om verzocht. Juridisch kan de provincie dit niet weigeren, omdat zij nog unitair is. Ik kan stellen dat indien het een particuliere aangelegenheid betreft, de briefwisseling, afgezien van de toepassing van het artikel 17 van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik dat onder meer handelt over de betrekkingen in binnendiensten of met andere diensten, met en van de gouverneur kan geschieden zoals voorgeschreven bij artikel 19 van diezelfde SWT. Dergelijke problemen kunnen in de toekomst worden vermeden door eventueel de provinciale belasting te laten innen via de gemeente, op dat ogenblik zijn de desbetreffende bepalingen van de bestuurstaalwet niet van toepassing.

Vraag nr. 94 van 4 juli 1990 van de heer J. DE BREMAEKER

Personeelsleden bejaardeninstelling — Zegelrecht getuigschriften goed zedelijk gedrag

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 in verband met de bejaardeninstellingen vermeldt in bijlage B, punt 4.4, eerste paragraaf, dat de dagelijkse verantwoordelijke van de inrichting voor zichzelf en voor elke medewerker een getuigschrift van goed zedelijk gedrag moet kunnen voorleggen. Deze getuigschriften dienen om de twee jaar hernieuwd.

Artikel 59.1.6bis van het Wetboek der Zegelrechten (gewijzigd door de wet van 6 augustus 1985) vermeldt uitdrukkelijk dat er zegelrecht moet worden geheven op een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, indien dit vereist is om een tewerkstelling te bekomen, te solliciteren of aan examens of proeven deel te nemen met het oog op een eventuele aanwerving.

Vermits artikel 59.1.6bis niet uitdrukkelijk verbiedt dat er zegelrecht mag worden geheven bij aanvraag van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve, heeft men nu de situatie dat sommige gemeentebesturen wel zegelrecht aanrekenen en andere niet. Dit heeft een ongelijke behandeling van de personeelsleden van de bejaardeninstellingen tot gevolg.

Kan de geachte Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden mij een antwoord geven op volgende vragen?

1. Mag een gemeentebestuur artikel 59.1.6bis van het Wetboek der Zegelrechten zo interpreteren dat het zegelrecht mag heffen op een getuigschrift van goed zedelijk gedrag dat de dagelijkse verantwoordelijke

en zijn medewerkers moeten kunnen voorleggen op grond van het besluit van de Vlaamse Executieve ?

2. Kan in artikel 59.1.6bis van het Wetboek der Zegelrechten uitdrukkelijk worden vermeld dat het getuigschrift in kwestie gratis dient te worden verstrekt zodat er bij de gemeentebesturen geen misverstanden meer kunnen ontstaan ? Dit zou tevens de gelijke behandeling van alle betrokkenen waarborgen.

Antwoord

Uit de formulering van zijn vraag meen ik te kunnen afleiden dat het geachte lid de zogenaamde zegelrechten verwacht met de gemeentebelasting op afgifte van administratieve stukken.

In de Belgische fiscale wetgeving zijn zegelrechten onrechtstreekse rijksbelastingen van algemene aard die in de regel door zegels worden gekweten en waarvan de heffing wordt geregeld door het Wetboek der zegelrechten. De gemeenten zijn verplicht op de in het wetboek bepaalde documenten fiscale zegels aan te brengen waarvan de opbrengst bestemd is voor het Rijk.

Uitsluitend de Minister van Financiën is bevoegd inzake de heffing van die zegelrechten en het verlenen van vrijstellingen binnen de grenzen, bepaald door de wet. Onafhankelijk van de zegelrechten kan de gemeente via een fiscale verordening een belasting heffen op de afgifte van administratieve stukken, voor zover het niet gaat om stukken die krachtens een wet, decreet of besluit kosteloos moeten worden afgegeven. De eventuele wettelijke vrijstelling van zegelrechten ten bate van de staat, doet geen afbreuk aan de autonomie van de gemeenten om op de afgifte van die documenten een eigen belasting te vestigen ten bate van de gemeentekas.

Vraag nr. 96 van 12 juli 1990 van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zo iets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier

— de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid zal worden verstrekt door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 99 van 25 juli 1990 van de heer L. PEETERS

Afsluiten collectieve omniumverzekeringsspolis voor ambtenaren — Verenigbaarheid met reisvergoedingsregeling

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wordt het standpunt van de Minister niet grotendeels bepaald door budgettaire motieven ?
2. Vindt hij het niet aangewezen dat de verschillende categorieën personeelsleden (nationaal, regionaal en lokaal) ter zake gelijk worden behandeld ?
3. Bestaat er wel degelijk geen onverenigbaarheid tussen het afsluiten van bedoelde collectieve verzekeringspolissen enerzijds en de koninklijke besluiten van 18 januari 1965 en 29 december 1965 anderzijds ?
4. Zal de geachte Minister, in het kader van de herwaardering van het openbaar ambt of louter om billijkheidsredenen, de openbare werkgevers onder zijn bevoegdheid aansporen om opgemelde collectieve omniumverzekeringsspolis voor hun ambtenaren af te sluiten ?

Verwijzend naar mijn vraag nummer 54 van 7 maart 1990 aan de geachte Minister (Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 12, blz. . .) over de verenigbaarheid van een collectieve omniumverzekeringsspolis voor ambtenaren met de reisvergoedingsregeling, stel ik vast dat er ter zake nog steeds geen duidelijkheid is geschapen. Tevens lijkt er mij enige tegenstrijdigheid te bestaan tussen het door de geachte Minister gegeven antwoord met betrekking tot de diensten van de Vlaamse Executieve, welke naar analogie met het rijkspersoneel onderworpen zijn aan het koninklijk besluit van 2 ok-

tober 1937 (regeling voorzien bij koninklijk besluit van 26 maart 1965 en koninklijk besluit van 18 januari 1965), en de lokale besturen (regeling bij koninklijk besluit van 29 december 1965).

Voor wat betreft de lokale besturen wordt ervan uitgegaan dat er ter zake geen tegenstrijdigheid bestaat met het koninklijk besluit van 29 december 1965, daar waar er volgens de bevoegde Minister geen rechtsgrond voorhanden is met betrekking tot het rijkspersoneel. Het koninklijk besluit van 18 januari 1965 zou immers noch deze personeelsleden noch de overheid de verplichting opleggen tot verzekering van de stoffelijke schade. Ik stel eveneens vast dat het koninklijk besluit van 29 december 1965 nergens dergelijke verplichting voorziet. Toch zou er daar wel een rechtsgrond aanwezig zijn . . .

Overigens wordt erop gewezen dat het koninklijk besluit van 29 december 1965 volledig is geënt op dat van 18 januari 1965.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag betreffende de verenigbaarheid van het afsluiten door de overheid van een collectieve omniumverzekeringsspolis voor ambtenaren met de regeling inzake reiskosten gemaakt door dienststreizen, mag ik het geachte lid mijn antwoord op zijn vraag nummer 54 inzake hetzelfde onderwerp bevestigen en verduidelijken.

1. De nog te realiseren uitvoering van artikel 87 § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot hervorming der instellingen verhindert dat momenteel wat de diensten van de Vlaamse Executieve betreft een ander standpunt wordt ingenomen dan op nationaal vlak.
2. De personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Executieve zijn in afwachting van de uitvoering van voormeld artikel 87 § 4 onderworpen aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op het rijkspersoneel. Wat de gedecentraliseerde diensten betreft geldt uiteraard de provinciale en gemeentelijke autonomie, in combinatie evenwel met de mogelijkheid tot het richten van aanbevelingen conform de regelingen uitgewerkt op regionaal of gewestelijk vlak.
3. De kilometervergoeding, die wordt toegekend aan de ambtenaar, die voor dienstbehoeften gebruik maakt van een eigen voertuig, houdt rekening met de verzekering die door de ambtenaar wordt afgesloten (burgerlijke aansprakelijkheid, brand, diefstal) en dekt de overeenkomstige premies. De postverzekering is geen omniumverzekering.

In het verleden werd het voorstel dat de Staat het complement dat voor een omniumverzekering vereist is, voor zijn rekening zou nemen, afgewezen. Wat de conclusie betreft mag ik dan ook verwijzen naar het antwoord van de nationale Minister van Openbaar Ambt op de gelijkaardige vraag nummer 98 van het geachte lid (Kamer van Volksvertegenwoordigers N104 — Vragen en Antwoorden p. 8.299 - 8300) met name dat het niet de bedoeling van de overheid is om het afsluiten van collectieve verzekeringspolissen — waartoe overigens geen ver-

plichting bestaat — in hoofde van de werkgever te bevorderen.

4. Hetzelfde antwoord als sub 1 is van toepassing.

Vraag nr. 100 van 31 juli 1990 van de heer P. BREYNE

Gemeentelijk lager onderwijs — Aanstellingsprocedure

Ingevolge artikel 181 van het decreet betreffende het onderwijs-11 werd artikel 30, § 1 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs opgeheven.

Dit artikel bepaalde dat de gemeenteraad over een termijn van twee jaar beschikte om in vast verband te benoemen in het gemeentelijk kleuter- en lager onderwijs. In afwachting van zulke benoeming werd aan het schepencollege bevoegdheid verleend om een waarnemende leerkracht aan te stellen. Deze beslissing diende binnen een termijn van drie maanden aan de gemeenteraad ter bekrachtiging te worden voorgelegd.

Graag zou ik van de geachte Minister antwoord krijgen op de volgende vragen.

1. Wat is, in afwachting dat de rechtstoestand van het gesubsidieerd onderwijzend personeel bij decreet wordt geregeld, de op 1 september 1990 door de gemeente na te leven procedure inzake de aanstelling van lager onderwijzend personeel ?
2. Kan een schepencollege nog een waarnemende leerkracht aanstellen voor een vacante betrekking in het lager onderwijs ?
3. Kan de gemeenteraad ter zake delegatie geven aan het schepencollege ?
4. Welke zijn de administratieve en financiële gevolgen voor de betrokken leerkracht en/of voor de gemeente indien geen delegatie werd verleend en de gemeenteraad een aanstelling door het schepencollege achteraf niet bekrachtigd ?

Antwoord

Op de door het geachte lid respectievelijk gestelde vragen kunnen de hierna volgende antwoorden worden verstrekt.

1. a. Aanstelling in een definitief vacante betrekking.

Er is vanaf 1 september 1990 geen rechtsgrond meer voor een aanstelling door het college van burgemeester en schepenen, later bekrachtigd door de gemeenteraad.

Het college van burgemeester en schepenen is dan niet meer bevoegd om onderwijzend personeel tijdelijk aan te stellen in een definitief vacante betrekking.

Het college van burgemeester en schepenen kan nog enkel een voorstel doen aan de gemeenteraad, die uitsluitend bevoegd is om een beslissing te nemen.

Wat de aanstelling van een bijzonder leermees-

ter(es) godsdienst betreft, kan de gemeenteraad slechts een beslissing nemen op voorstel van het bevoegde hoofd van de eredienst.

- b. Aanstelling van een waarnemer ter vervanging van een lid van het onderwijzend personeel dat terbeschikking (met uitzondering van een terbeschikkingsrecht wegens ontstentenis van betrekking, omdat er dan uiteraard geen reden is tot aanstelling van een vervanger) is gesteld of dat ongewettigd afwezig is.

In deze gevallen is ook enkel de gemeenteraad bevoegd om een waarnemer aan te stellen, omdat artikel 30 § 2, van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs daartoe geen bevoegdheid verleent aan het college van burgemeester en schepenen.

2. a. In de la en lb genoemde gevallen kan het schepencollege geen waarnemende leerkracht aanstellen. Dit kan echter nog wel voor een aanstelling in een tijdelijk vacante betrekking (zie 2b).

- b. Aanstelling van een waarnemer in een tijdelijk vacante betrekking.

Krachtens artikel 30 § 2, van de gecoördineerde wetten blijft het college van burgemeester en schepenen bevoegd om een waarnemer aan te stellen ter vervanging van een personeelslid dat gewettigd afwezig is, met uitzondering van een afwezigheid wegens terbeschikkingstelling.

Wat de aanstelling van een waarnemer ter vervanging van een bijzonder leermeester godsdienst betreft, kan het college van burgemeester en schepenen slechts een beslissing nemen op het voorstel van het bevoegde hoofd van de eredienst.

Deze aanstellingen dienen binnen de drie maanden te worden onderworpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad.

3. De gemeenteraad kan ter zake geen delegatie geven aan het schepencollege. De problematiek van de delegatie zal — op vraag van VBSG — worden verwerkt in het decreet dat de rechtstoestand van het gesubsidieerd onderwijs regelt.

4. De betrokkene is niet geldig aangesteld maar de gemeente moet hem/haar wel betalen voor de periode waarin prestaties werden geleverd.

B. VRAGEN WAAROP WERD GEANTWOORD NA HET VERSTRIJKEN VAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN ,(Regl. art. 74,5)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN
DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 51 van 29 juni 1990 van mevrouw N. MAES

Scheepsbouwbeleid in Vlaanderen — Stand van zaken

In het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen (nr. C/56) wordt verslag gegeven van de zitting van het Economisch en Sociaal Comité.

Daarin wordt onder meer het volgende vastgesteld.

1. Er is nood aan een gecoördineerd positief sectorieel beleid ten opzichte van het zeevervoer.
2. De exploitatievoorwaarden moeten worden verbeterd door onder meer
 - de inkomstenbelasting op de lonen van de zeevarenden af te schaffen ;
 - de sociale premies voor werknemers en werkgevers aan boord van Europese schepen te verlichten.
3. Scheepsinvesteringen moeten worden aangemoedigd door financiële en fiscale maatregelen te treffen. Dat dergelijke aanpassingen rendabel zijn is waar te nemen in het succes van de Duitse Bondsrepubliek en Denemarken.

In Vlaanderen ontbreekt dergelijk inzicht in de scheepvaartproblematiek.

Enkele voorbeelden :

- om de exploitatiekosten te verminderen moet men zich tot Luxemburg wenden ;
- in de laatste fiscale hervorming werd de gunstige fiscale behandeling van meerwaarden afgeschaft.

Aansluitend op mijn interpellatie van 22 maart 1990 zou ik de geachte Gemeenschapsminister willen vragen :

- welke van deze Europese richtlijnen in het Vlaamse scheepsbouwbeleid zullen worden toegepast ;
- welke initiatieven werden genomen om een eenvoudige en doorzichtige beleidsstructuur op te richten, onder de bevoegdheid van één Minister (met name Interministerieel Scheepsbouwcomité voor Geïstitutionaliseerd overleg, een scheepsfinancieringsmaatschappij, een scheepsbouwkundig studie- en commercialisatiebureau, een Fonds voor Sanering van de Vlaamse Binnenvloot van de Scheepsbouw...);
- welke andere beleidsmaatregelen werden genomen teneinde de Vlaamse scheepsbouw en scheepvaart te optimaliseren.

Antwoord

Bij de vaststelling van de noodzaak aan een gecoördineerd positief sectorieel beleid ten opzichte van het zeevervoer ligt de nadruk vooral op het verbeteren van de exploitatievoorwaarden door fiscale en sociale maatregelen te nemen, zoals onder andere het afschaffen van inkomstenbelasting op de lonen van de zeevarenden en het verlichten van sociale premies.

Het verwijt dat het in Vlaanderen ontbreekt aan een inzicht in de scheepvaartproblematiek, wordt grotendeels door het geachte lid zelf ontkracht door de aangehaalde voorbeelden. Zowel de beslissing om de Luxemburgse vlag als structurele oplossing voor de Belgische koopvaardijvloot te aanvaarden als de fiscale hervormingen behoren tot de bevoegdheidsfeer van de nationale overheid. Ik moge er in dit verband op wijzen dat de Ministerraad reeds in december 1988 het uitvlaggen van de Belgische koopvaardijvloot naar Luxemburg als structurele oplossing voor de exploitatieproblemen heeft aanvaard. De luxemburgs *Chambres des Députés* heeft het wetsontwerp over de oprichting van een Luxemburgs zeevaartscheepregister op 18 juli 1990 goedgekeurd.

Uit de vraagstelling zou men kunnen afleiden dat Vlaanderen helemaal geen steun aan de scheepvaart zou verstrekken. Ook dat dient ten stelligste ontkend.

- De nationale Minister van Verkeerswezen sloot op 31 december 1988 nog een Protocol af met de werkgevers en werknemers van de koopvaardijsector ter verlenging van het op 11 augustus 1987 door de Ministerraad besliste Minikoopvaardijplan.

Niettegenstaande het Fonds van de Scheepskredieten de dag erna onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest viel, had dit Protocol verstrekken de gevolgen voor de middelen in dit Fonds. Het protocol bepaalde immers dat en dit tot de Luxemburgse vlag in voege zou treden, op jaarbasis 250.000.000 frank aan intresterschikkingen binnen het Fonds dienden plaats te grijpen. De Vlaamse Executieve keurde deze intrestbeschikkingen voor 1989 op mijn voorstel goed op 22 november 1989. Hierdoor verdwenen 250.000.000 frank voor tussenkomsten in de exploitatietekorten van alle koopvaardij schepen onder Belgische vlag uit datzelfde Fonds, dat door het geachte lid in haar interpellatie van 22 maart 1990 zelfs als het Fonds waaruit de scheepsbouwkredieten worden gefinancierd werd genoemd.

- In talrijke dossiers zijn reeds beslissingen genomen waarbij de terugbetaling van het uitstaande

scheepskrediet, toegestaan in toepassing van de wet van 23.8.48, werd uitgesteld of zelfs de volledige schuld werd herschikt, en dit met het oog op het behoud van de betrokken rederijen.

Zoals in mijn antwoord op de actuele interpellatie van 22 maart 1990 van het geachte lid reeds gesteld, is de Rondetafelconferentie inzake de leefbaarheidskansen van de Vlaamse Scheepsbouw op 26 maart laatstleden gestart. Hierbij werd door mij een werkgroep geïnstalleerd die als opdracht meekreeg om, op basis van te houden hoorzittingen, met alle betrokkenen uit de sector, concrete operationele beleidsmaatregelen uit te werken.

De werkgroep heeft gedurende de maanden april, mei en juni alle betrokkenen uit de scheepsbouw- en scheepvaartsector gehoord. Het verslag van deze eerste besprekingsronde werd mij onlangs overhandigd. Een van de voornaamste vaststellingen van de werkgroep is dat in toenemende mate de vroeger op elkaar afgestemde binnenlandse aanbod- en vraagdeelsegmenten zich van elkaar ontkoppelen. Ondersteuning van de eigen scheepsbouw, via ondersteuning van de eigen markt, wordt relatief moeilijker. Gebaseerd op deze vaststelling kan de vraag worden gesteld welke impact het kan hebben om de Europese voorstellen inzake sectorieel beleid ten opzichte van het zeevervoer te verstrengelen met het te bepalen Vlaamse Scheepsbouwbeleid.

Eén van de doelstellingen van de werkzaamheden van de werkgroep was tegemoet te komen aan de opmerkingen van de *Price Waterhouse* studie en de verzoeking van alle betrokkenen, met name een voorstel uit te werken om een eenvoudige en doorzichtige beleidsstructuur op te richten die objectief en snel zou kunnen beslissen over de steunaanvragen en eveneens snel tot uitvoering van de genomen beslissingen kan overgaan. De werkgroep heeft een voorstel uitgewerkt, waarbij ik wens op te merken dat de auteur van het wetenschappelijk werk waaruit het geachte lid citeert, door de werkgroep eveneens is gehoord.

Op basis van het verslag van de werkgroep dienen verdere concrete operationele beleidsmaatregelen uitgeschreven te worden en besproken met de betrokkenen, waarna zal kunnen worden overgegaan tot het ontwerpen van een nieuw decreet met betrekking tot de steunverlening aan de Vlaamse scheepsbouw. Na definitieve uitwerking van de voorstellen zal aan de Vlaamse Executieve het nieuw Vlaamse scheepbouwbeleid voor eind 1990 worden voorgelegd.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 110
van 12 december 1989
van de heer F. VANDENBROUCKE

Vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) — Illegale stortingen en bouwovertradingen

De vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) werd op het gewestplan Aarschot-Diest ingekleurd als agrarisch gebied met ecologisch belang en zelfs gedeeltelijk natuurgebied.

De laatste jaren gebeuren er in de vallei op grote schaal illegale stortingen met ophopingen van de waardevolle vallei tot gevolg :

- het gebied tussen de Nieuwstraat en de Zandstraat werd volgestort met allerlei afval ;
- er wordt gestort in een vallei met kwetsbaarheidsgraad „zeer kwetsbaar” ;
- er werden verschillende gebouwen opgericht zonder vergunning ;
- er is verbranding van industrieel afval.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. De provincie Brabant heeft zich burgerlijke partij gesteld maar vergat de dwangsom te eisen. Is dit ondertussen verholpen ?
2. Zijn er reeds onderzoeken gebeurd in verband met het gestorte materiaal ? Hoeveel processen-verbaal werden er in het verleden opgesteld ?
3. Werden er achteraf (na de overtredingen) vergunningen toegestaan en op welke wettelijke basis ?
4. Werd er in het verleden opgetreden tegen de **bouw**-overtredingen en wat is het resultaat hiervan ?
5. Is er ooit een onderzoek gebeurd met betrekking tot de milieugevolgen bij de inplanting van deze industriële bedrijven in de kwetsbare vallei (grondwater) ?
6. Is er in het verleden een openbaar onderzoek geweest in verband met exploitatie en **bouwaan**-vraag ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer **L. Walt Niel**, **Gemeenschapsminister** van **Ruimtelijke Ordening** en **Huisvesting**.

Antwoord

Deze zaak is bij de **Openbare Afvalstoffenmaatschappij** voor het **Vlaamse Gewest (OVAM)** gekend. Ze was reeds voorwerp van parlementaire vraag nummer 158 van 23 februari 1989, vraag nummer 83 van 21 november 1989 en vraag nummer 88 van 22 november 1989.

In het verleden zijn door de **OVAM** reeds 3 **Pro-Justitia's** opgesteld voor overtredingen op dit terrein, meer bepaald voor illegaal storten en illegaal verbranden van afvalstoffen. Deze **pro-justitia's** werden voor verder gevolg overgemaakt aan het **Parket van Leuven**.

Gezien aan de eisen van de **OVAM** inzake verwijdering van de gestorte afval en sanering van het terrein niet werd voldaan, werd bij **OVAM** de procedure tot ambtshalve sanering ingeleid. Dit houdt in dat **OVAM** de geëiste saneringswerken zelf zal uitvoeren op kosten van ingebrekeblijvende partij.

Er zijn geen vergunningen verleend in het kader van het afvalstoffendecreet. Er is wel een aanvraagdossier ingediend voor exploitatie van een verbrandingsoven voor houtafval in het bedrijf zelf.

Voor de stedenbouwkundige aspecten van zijn vraag verwijst ik het geachte lid naar het antwoord van de **Gemeenschapsminister** van **Ruimtelijke Ordening** en **Huisvesting**.

Vraag nr. 112 van 12 december 1989 van de heer **G. JANZEGERS**

Binkom (Lubbeek) — Aanhoudende sluikestortingen

Op een terrein langs de **Meenselstraat** te **Binkom** (fusiegemeente **Lubbeek**) en de **Kerkstraat** te **Meensel-Kiezegem** (fusiegemeente **Tielt-Winge**), bevindt zich het eertijds beruchte stort van **Interleuven**. Ofschoon afgedekt en bestemd voor landbouw, blijft het braak liggen om voor de hand liggende redenen. De exploitatiewijze van dit stort was indertijd het voorwerp van talloze klachten inzake het quasipermanent overtreden van de exploitatievoorwaarden, opgelegd door het provinciebestuur. Voor zover ik weet, bleven deze klachten zonder gevolg. Wel werden de aanklagers lastig gevallen (men schiet liever op de boodschappers dan op de boodschap). Bij een bezoek ter plekke, na een klacht van de regionale vereniging **Natuur en Landschap** heb ik vastgesteld dat de toeristische wegwijzer **Binkomwandeling**, geplaatst langs een bosweg bezijden het terrein, die uitkomt op de **Kerkstraat**, vooral wordt gebruikt voor vrachtwagens die het wandelpad „versieren” met allerlei afval. Tevens heb ik vastgesteld dat de vroegere **peilput** verdwenen is (de drie andere zijn nooit vindbaar geweest).

Langs de achterkant glooit dit stort af naar het **brongebied** van de **Binkombeek**. Stalen, genomen op 27 april 1985, door een toenmalig actiecomité gaven alarmerende cijfers op basis van een beperkt aantal analyses. Zo werd het water, afkomstig uit de drainagebuis van het stort als giftig bestempeld (fenolwaarde was 88 ppm, nikkel 15 ppm, COD in ppm 02 was 2.800 enzovoort). Ook de **Binkombeek**, lager in het bos was sterk vervuild (voorbeeld fenol : 13 ppm).

Graag kreeg ik een antwoord van de geachte **Gemeenschapsminister** op de volgende vragen.

1. Kunnen er maatregelen worden genomen om het sluikestorten langs de **Binkomwandeling** te doen ophouden en de aanwezige rommel op te ruimen ?
2. Wordt er nog, hoe dikwijls en door wie, toezicht gehouden op de kwaliteit van het grondwater in de peilputten (wat is daarmee gebeurd ?), van het drainagewater achteraan het stort en van de **Binkombeek** ?
3. Worden er, gelet op de ligging van dit stort (heuveltop, brongebied, doorlaatbare ondergrond, geen beschermingsmaatregelen, . . .) bepaalde maatregelen genomen inzake sanering en preventie ? Zo ja, welke en op wiens kosten ?

Antwoord

In verband met bedoelde illegale stortplaats is door de gemeentepolitie van **Lubbeek** reeds **Pro-Justitia** opgesteld. Uit het onderzoek zal moeten blijken wie de verantwoordelijken zijn voor deze illegale stortingen.

Tweemaal per jaar worden de 4 peilputten rondom de stortplaats **Binkom 1** bemonsterd, overeenkomstig de vergunningsvoorwaarden. Het drainagewater en de **Binkombeek** wordt niet bemonsterd,

Ingevolge een protocolakkoord tussen de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Stedebouw (AROL) van 18 juni 1987 beheert OVAM de peilputten tijdens de exploitatie van de stortplaats. Twee jaar na het beëindigen van de exploitatie van de stortplaats, wordt het beheer van de peilputten door de OVAM overgedragen aan het Bestuur van Leefmilieu van de AROL.

Bij een inspectiebezoek van de toezichthoudende ambtenaar van OVAM aan de stortplaats Binkom 2 werd vastgesteld dat er ter hoogte van de Krekeldries percolatiewater afkomstig van de stortplaats door de berm sijpelt en zo op de weg terecht komt.

Wegens niet-naleving van de in de vergunning opgelegde exploitatievoorwaarden werd Pro-Justitia opgesteld lastens de intercommunale Interleuven. Dit Pro-Justitia is voor verder gevolg overgemaakt aan het Parket van Leuven.

Aan de intercommunale Interleuven werden volgende dringende saneringsmaatregelen opgelegd :

- onmiddellijk oppompen en afvoeren van het percolaat naar een zuiveringsinstallatie ;
- saneren van de gronden die door percolatiewater zijn verontreinigd ;
- de nodige maatregelen nemen om dergelijke voorvallen in de toekomst te voorkomen ;
- dringend herstel van de dijken die diepe erosiegeulen vertonen.

Deze maatregelen werden ondertussen gerealiseerd.

De analysesresultaten van de peilputmonsters zijn van die aard dat de peilputwaters als licht verontreinigd kunnen worden beschouwd.

Voor een aantal parameters worden de drinkwaternormen overschreden. Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat ook reeds bij de blanco-bemonstering, uitgevoerd vóór de aanvang van de stortactiviteiten, overschrijding van bepaalde drinkwaternormen werd vastgesteld.

Het aanbrengen van een folie als afdichting bovenop de stortplaats — nadat de stortactiviteiten zijn beëindigd — heeft als gevolg dat het regenwater niet meer als percolaat tot in de gestorte materie kan doordringen. In het verleden — dit is toen de afwerking nog niet gerealiseerd was — werd het percolaat dat in de percolaatputten werd verzameld, regelmatig opgepompt door een pompwagen van de intercommunale Haviland en afgevoerd naar het waterzuiveringsstation van Kessel-Lo.

Het aanwezig percolaat in de stortplaats wordt nu continu opgepompt en ter plaatse behandeld in een eigen waterzuiveringsinstallatie die werkt volgens het actief slibprocédé. Het slib dat bij het zuiveringsproces vrijkomt, zal gestort worden op een klasse II-stortplaats.

Er is op deze stortplaats gestort overeenkomstig het werkplan. De intercommunale Interleuven beschikte als exploitant naast de exploitatievergunning ook over

een bouwvergunning ter realisatie van reliëfwijziging, meer bepaald het opvullen van de groeve met verkleinde huishoudelijke afvalstoffen (bouwvergunning van juli 1986). Gezien de plannen voor aanleg van een voetbalveld als nabestemming was het noodzakelijk aan de achterzijde van de stortplaats een veel dikkere eindafdeklaag aan te brengen dan oorspronkelijk voorzien, teneinde overall een horizontaal niveau te bekomen. Daartoe werden ook de dijken aan de achterzijde hoger opgetrokken.

Het gemeentebestuur van Lubbeek, die over de gronden zal beschikken na definitieve afwerking van de stortplaats, beschikt hiertoe over een bouwvergunning voor reliëfwijziging, ter verwezenlijking van een definitieve afdek van de spreidplaats te Binkom (bouwvergunning van december 1989).

**Vraag nr. 113
van 12 december 1989
van de heer G. JANZEGERS**

Binkom (Lubbeek) — Milieuproblemen rond stortplaats

Op de wijk Vossel in Binkom (fusiegemeente Lubbeek), beschikt de Intercommunale Interleuven, midden een woonwijk langs de Meenselstraat, over een spreidplaats voor verkleind huisvuil. Ondanks vele expliciete verklaringen in het verleden werd bij de exploitatie van dit stort, evenmin als bij het vorige, de hand gehouden aan de exploitatievoorwaarden opgelegd door de provinciale overheid. Dit had en heeft te maken onder meer met het feit dat klachten (branden, reukhinder, waai vuil, modderoverlast, dag en nacht openstaan van de poorten, geen afsluiting, storten in ophoging, doorsijpelen van het afvalwater naar het lager gelegen akkerland en over de aanpalende Krekeldriesweg, . . .) soms wel door de Rijkswacht werden geacteerd, maar steeds zonder gevolg bleven.

Op dit ogenblik wordt het stort „afgewerkt” en klaargemaakt om er een voetbalterrein van te maken : een geschenk voor de plaatselijke bevolking. De bevolking is hierover niet opgetogen (wegens de te verwachten lawaaï- en verkeershinder tijdens de weekends) en ziet het eerder als een drogeden om het storten in ophoging (achteraan een 6-tal meter boven de bestaande akkers) te camoufleren. Bij een plaatsbezoek op 6 december blijkt, ondanks de afdekking, een stankhinder en de aanwezigheid van een vieze modderbrij over de ganse achterkant van het stort. De steile ophoging vertoont heel wat erosiegeulen.

De afwatering vormt een bedreiging voor de waterput van het huis nr. 5 in de Krekeldriesweg, voor een hele reeks bronnen in de buurt (waaronder de in de streek bekende Sint-Rochusfontein) en voor de Oosterboordbeek. Naar verklaringen van de regionale vereniging Natuur en Landschap zou de pompwagen van Haviland slechts een beperkte hoeveelheid vervuild water (6 kubieke meter) oppompen en afvoeren naar het waterzuiveringsstation van Kessel-Lo. De rest zou via de rioleering van het overlaadstation van Tienen rechtstreeks in de Gete terechtkomen.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kunnen er maatregelen worden genomen om de vervuiling van de Krekeldries en het achterliggend land ongedaan te maken en de wantoestanden aldaar (reukhinder, sluikestortingen, grondverschuivingen, . . .) efficiënt te saneren ?
2. Wordt de kwaliteit van het grondwater (waterput Krekeldries, bronwaters) regelmatig gecontroleerd ? Zo ja, wat waren hiervan tot nu de resultaten ?
3. Kan er ook een onderzoek komen naar de manier waarop het vervuild water van deze stortplaats wordt opgevangen en behandeld ? Graag hiervan de resultaten. Wat gebeurt er met het slib van dit afvalwater ?

Antwoord

In verband met bedoelde illegale stortplaats is door de gemeentepolitie van Lubbeek reeds Pro-Justitia opgesteld. Uit het onderzoek zal moeten blijken wie de verantwoordelijken zijn voor deze illegale stortingen.

Tweemaal per jaar worden de 4 peilputten rondom de stortplaats Binkom 1 bemonsterd, overeenkomstig de vergunningsvoorwaarden. Het drainagewater en de Binkombeek wordt niet bemonsterd.

Ingevolge een protocolakkoord tussen de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) van 18 juni 1987 beheert OVAM de peilputten tijdens de exploitatie van de stortplaats. Twee jaar na het beëindigen van de exploitatie van de stortplaats, wordt het beheer van de peilputten door de OVAM overgedragen aan het Bestuur van Leefmilieu van de AROL.

Bij een inspectiebezoek van de toezichhoudende ambtenaar van OVAM aan de stortplaats Binkom 2 werd vastgesteld dat er ter hoogte van de Krekeldries percolatiewater afkomstig van de stortplaats door de berm sijpelt en zo op de weg terechtkomt.

Wegens niet-naleving van de in de vergunning opgelegde exploitatievoorwaarden werd Pro-Justitia opgesteld lastens de Intercommunale Interleuven. Dit Pro-Justitia is voor verder gevolg overgemaakt aan het Parket van Leuven.

Aan de Intercommunale Interleuven werden volgende dringende saneringsmaatregelen opgelegd :

- onmiddellijk oppompen en afvoeren van het percolaat naar een zuiveringsinstallatie ;
- saneren van de gronden die door percolatiewater zijn verontreinigd ;
- de nodige maatregelen nemen om dergelijke voorvallen in de toekomst te voorkomen ;
- dringend herstel van de dijken die diepe erosiegeulen vertonen.

Deze maatregelen werden ondertussen gerealiseerd.

De analyseresultaten van de peilputmonsters zijn van die aard dat de peilputwaters als licht verontreinigd kunnen worden beschouwd.

Voor een aantal parameters worden de drinkwaternormen overschreden. Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat ook reeds bij de blanco-bemonstering, uitgevoerd vóór de aanvang van de stortactiviteiten, overschrijding van bepaalde drinkwaternormen werd vastgesteld.

Het aanbrengen van een folie als **afdichting** bovenop de stortplaats — nadat de stortactiviteiten zijn beëindigd — heeft als gevolg dat het regenwater niet meer als percolaat tot in de gestorte materie kan doordringen. In het verleden — dit is toen de afwerking nog niet gerealiseerd was — werd het percolaat dat in de percolaatputten werd verzameld, regelmatig opgepompt door een pompwagen van de Intercommunale Haviland en afgevoerd naar het waterzuiveringsstation van Kessel-Lo.

Het aanwezig percolaat in de stortplaats wordt nu continu opgepompt en ter plaatse behandeld in een eigen waterzuiveringsinstallatie die werkt volgens het actief slibprocédé. Het slib dat bij het zuiveringsproces vrijkomt, zal gestort worden op een klasse II-stortplaats.

Er is op deze stortplaats gestort overeenkomstig het werkplan. De intercommunale Interleuven beschikte als exploitant naast de exploitatievergunning ook over een bouwvergunning ter realisatie van reliëfwijziging, meer bepaald het opvullen van de groeve met verkleinde huishoudelijke afvalstoffen (bouwvergunning van juli 1986). Gezien de plannen voor aanleg van een voetbalveld als nabestemming was het noodzakelijk aan de achterzijde van de stortplaats een veel dikkere eindafdeklaag aan te brengen dan oorspronkelijk voorzien, teneinde overall een horizontaal niveau te bekomen. Daartoe werden ook de dijken aan de achterzijde hoger opgetrokken.

Het gemeentebestuur van Lubbeek, die over de gronden zal beschikken na definitieve afwerking van de stortplaats, beschikt hiertoe over een bouwvergunning voor reliëfwijziging, ter verwezenlijking van een definitieve afdek van de spreidplaats te Binkom (bouwvergunning van december 1989).

Vraag nr. 114 van 12 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Binkom (Lubbeek) — Geplande aanleg van voetbalveld

Langs de Meenselstraat te Binkom (fusiegemeente Lubbeek) beschikt de intercommunale Interleuven, middenin een woonwijk, over een spreidplaats voor verkleind huisvuil. Ondanks vele expliciete beloften heeft deze intercommunale zich niet veel aangetrokken van de exploitatievoorwaarden, opgelegd door de Bestendige Deputatie. Daarmee hield de intercommunale zich aan de werkwijze die ze in het verleden ook al had toegepast op haar vroegere spreidplaatsen die in dezelfde buurt liggen. Werkwijze die het voorwerp was van talrijke klachten in het verleden, maar die steeds zonder veel gevolg bleven vanwege de rechterlijke macht.

Op dit ogenblik wordt het stort „afgewerkt” in ophoging. Dit betekent dat het terrein achteraan een zestal meter hoger ligt dan het nabijge akkerland. Met alle

gevolgen **vandien** : afvloeiend stinkend afvalwater, permanente modder en erosiegeulen. Aan de bevolking wordt als drogreden voor dit storten in ophoging opgegeven dat zij als „geschenk” een voetbalterrein krijgt ! De plaatselijke bevolking vindt dit grof : zij is al jarenlange milieuhinder en het niet-optreden van de overheid grondig beu, ze is het aanbod van een voetbalterrein, als camouflage van het verder storten, helemaal niet genegen en zij vreest dat zij dan elk weekend geplaagd zal zitten met de lawaaï- en verkeershinder van vreemde voetballiefhebbers.

Graag vernam ik van de geachte **Gemeenschapsminister** een antwoord op de volgende vragen.

1. Mag er op dit terrein in ophoging worden gestort ?
2. Is de aanleg van een voetbalterrein in deze reeds zwaar getroffen woonwijk planologisch toegelaten en van wie komt deze idee ?
3. Zou het niet aangewezen zijn, gelet op wat er daar de laatste jaren gebeurd is, wat meer rekening te houden met wat de bevolking zelf wenst of niet ?

Antwoord

In verband met bedoelde illegale stortplaats is door de gemeentepolitie van **Lubbeek** reeds Pro-Justitia opgesteld. Uit het onderzoek zal moeten blijken wie de verantwoordelijken zijn voor deze illegale stortingen.

Tweemaal per jaar worden de 4 peilputten rondom de stortplaats **Binkom 1** bemonsterd, overeenkomstig de vergunningsvoorwaarden. Het drainagewater en de **Binkombeek** wordt niet bemonsterd.

Ingevolge een protocolakkoord tussen de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) van 18 juni 1987 beheert OVAM de peilputten tijdens de exploitatie van de stortplaats. Twee jaar na het beëindigen van de exploitatie van de stortplaats, wordt het beheer van de peilputten door de OVAM overgedragen aan het Bestuur van Leefmilieu van de AROL.

Bij een inspectiebezoek van de toezichhoudende ambtenaar van OVAM aan de stortplaats **Binkom 2** werd vastgesteld dat er ter hoogte van de **Krekeldries** percolatiewater afkomstig van de stortplaats door de berm sijpelt en zo op de weg terechtkomt.

Wegens niet-naleving van de in de vergunning opgelegde exploitatievoorwaarden werd Pro-Justitia opgesteld **lastens** de Intercommunale Interleuven. Dit Pro-Justitia is voor verder gevolg overgemaakt aan het Parket van Leuven.

Aan de Intercommunale Interleuven werden volgende dringende saneringsmaatregelen opgelegd :

- onmiddellijk oppompen en afvoeren van het percolaat naar een zuiveringsinstallatie ;
- saneren van de gronden die door percolatiewater zijn verontreinigd ;
- de nodige maatregelen nemen om dergelijke voorvallen in de toekomst te voorkomen ;

— dringend herstel van de dijken die diepe erosiegeulen vertonen.

Deze maatregelen werden ondertussen gerealiseerd.

De analysesresultaten van de peilputmonsters zijn van die aard dat de peilputwaters als licht verontreinigd kunnen worden beschouwd.

Voor een aantal parameters worden de drinkwaternormen overschreden. Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat ook reeds bij de blanco-bemonstering, uitgevoerd vóór de aanvang van de stortactiviteiten, overschrijding van bepaalde drinkwaternormen werd vastgesteld.

Het aanbrengen van een folie als afdichting bovenop de stortplaats — nadat de stortactiviteiten zijn beëindigd — heeft als gevolg dat het regenwater niet meer als percolaat tot in de gestorte materie kan doordringen. In het verleden — dit is toen de afwerking nog niet gerealiseerd was — werd het percolaat dat in de percolaatputten werd verzameld, regelmatig opgepompt door een pompwagen van de Intercommunale Haviland en afgevoerd naar het waterzuiveringsstation van **Kessel-Lo**.

Het aanwezig percolaat in de stortplaats wordt nu continu opgepompt en ter plaatse behandeld in een eigen waterzuiveringsinstallatie die werkt volgens het actief slibprocédé. Het slib dat bij het zuiveringsproces vrijkomt, zal gestort worden op een klasse II-stortplaats.

Er is op deze stortplaats gestort overeenkomstig het werkplan. De intercommunale Interleuven beschikte als exploitant naast de exploitatievergunning ook over een bouwvergunning ter realisatie van reliëfwijziging, meer bepaald het opvullen van de groeve met verkleinde huishoudelijke afvalstoffen (bouwvergunning van juli 1986). Gezien de plannen voor aanleg van een voetbalveld als nabestemming was het noodzakelijk aan de achterzijde van de stortplaats een veel dikkere eindafdeklaag aan te brengen dan oorspronkelijk voorzien, teneinde overal een horizontaal niveau te bekomen. Daartoe werden ook de dijken aan de achterzijde hoger opgetrokken.

Het gemeentebestuur van **Lubbeek**, die over de gronden zal beschikken na definitieve afwerking van de stortplaats, beschikt hiertoe over een bouwvergunning voor reliëfwijziging, ter verwezenlijking van een definitieve afdek van de spreidplaats te **Binkom** (bouwvergunning van december 1989).

Vraag nr. 303 van 22 mei 1990 van de heer A. LARIDON

Milieubeleidsplan 1990-1995 — Grootchalige proeffabriek

In verband met de problematiek van de varkensmest lees ik in het Milieubeleidsplan 1990-1995 (Ref. MINA 90-95, 1. 294) dat een onderzoek naar de haalbaarheid van een grootchalige proeffabriek wordt vooropgesteld.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hiermee onder andere biogaswinning wordt bedoeld ? Door welke instelling wordt dit project opgezet en voor studie in werking gesteld ?

Antwoord

Op dit ogenblik wordt geen wetenschappelijk onderzoek verricht in verband met de fabrieksmatige mestverwerking. Wel wordt de evolutie in Nederland opgevolgd. Daadwerkelijke initiatieven kunnen pas worden genomen na goedkeuring van het mestdecreet.

Vraag nr. 322
van 15 juni 1990
van de heer J. GEYSELS

Verbrandingsinstallaties in de Kempen — Overleg

Op verschillende plaatsen in Vlaanderen wordt er door verschillende instanties reeds geanticipeerd op het nog niet definitieve Afvalstoffenplan 1991-1995. Zo heeft de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij van de Kempen (IOK) reeds beslist de verbrandingsoven van Heist-Op-Den-Berg in eigendom te verwerven.

Kan de geachte Minister volgende vragen beantwoorden ?

1. Werd over deze beslissing overleg gepleegd met de diensten van de geachte Minister, in casu van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en/of werd deze beslissing aan deze diensten medegedeeld ? Houdt u rekening met deze beslissing van de IOK ? Zo ja, op welke manier ?
2. Is deze eigendomsverwerving conform met de in de planning opgenomen sluitingsdatum voor deze verbrandingsinstallatie ?
3. Op welke manier wordt het overleg in Vlaanderen en in het bijzonder in de Kempen georganiseerd inzake de organisatie en de vestigingsplaats van verbrandingsovens, gelet op de (grote) meningsverschillen tussen de verschillende officiële instanties.

Antwoord

1. De OVAM werd in kennis gesteld van de overnameplannen, waarrond overleg werd gepleegd met het oog op de modernisering van de installatie. Met de overname door IOK wordt rekening gehouden met betrekking tot de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de eigenaar.
2. Het eigendomsstatuut en de sluitingsplanning hebben niets met elkaar te maken.
3. Het overleg wordt gevoerd in de context van de consultatieprocedure van het ontwerp-afvalstoffenplan '91-'95, zoals uiteengezet in het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

Vraag nr. 323
van 21 juni 1990
van de heer J. CUYVERS

Stort in Burst — Aanwezigheid van zware metalen

Uit inlichtingen is gebleken dat men in Burst op het in volle expansie zijnde stort hoge dosissen zware metalen zou hebben gemeten.

Graag verneem ik van de geachte Minister de resultaten van de meest recente meetgegevens waarover de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) beschikken. Zijn de resultaten zo alarmerend dat saneringsmaatregelen zich opdringen ? Zo ja, voor welke groep probleemstoffen ? Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen ?

Antwoord

In het kader van de opgelegde vergunningsvoorwaarden worden de peilputten rond de stortplaats te Burst semestrieel bemonsterd. De analyseresultaten worden door OVAM regelmatig geëvalueerd. Op basis van de tot heden uitgevoerde analyses blijkt dat de globale grondwaterkwaliteit (zowel diep als ondiep) aan de gestelde kwaliteitseisen voldoet.

Met betrekking tot de metaalgehalten wordt in de diepe putten (putten A1, B1, C1) een (voor grondwater) lichte zinkaanrijking vastgesteld.

De waarden zijn evenwel ruim 20 maal lager dan de drinkwaternorm. De evolutie van de Zn-concentratie (van 1985 tot heden) laat niet toe te concluderen dat de stortplaats verantwoordelijk is voor de licht verhoogde Zn-concentratie.

De overige metaalconcentraties zijn normaal. In de ondiepe putten (putten A2, B2, C2) wordt een analoge situatie vastgesteld. De meetresultaten duiden niet op de noodzaak saneringsmaatregelen te treffen.

Vraag nr. 336
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 340
van 9 juli 1990
van de heer J. CUYVERS

Werken aan Ring rond Aalst — Aantasten van het beschermde Bosbroek

Via een Belga-bericht van 3 juli 1990 verneem ik dat Gemeenschapsminister J. Sauwens overweegt het gedeelte van de Ring rond Aalst tussen de E 40 en de Brusselsesteenweg verder af te werken.

Dit stelt nochtans een groot ecologisch probleem. De eventuele sluiting zou voor een gedeelte door het beschermde Bosbroek lopen.

Graag verneem ik van de geachte Minister welke maatregelen hij neemt in het kader van zijn MINA-beleidsplan 1990-1995 en meer bepaald zijn Natuurontwikkelingsplan om die eventuele vermindering van het Bosbroek tegen te gaan.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat mij noch mijn diensten concrete plannen bekend zijn aangaande de afwerking van de Ring rond Aalst waarvan in zijn vraag gewag is gemaakt.

De bedoelde ringweg komt, zij het door en langs een als natuurgebied en natuurgebied met wetenschappelijke bestemde zone, voor op het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem. In dat verband vermeld ik het koninklijk besluit van 30 mei 1978 ter zake en de overwegingen betreffende de wegeninfrastructuur daarin.

Voor de aanleg van een weg en voor een ontbossing is een vergunning vereist volgens de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Voor een wegtracé door het beboste Osbroek — waarop de vraag van het geachte lid wellicht betrekking heeft afgezien van de daarin gebezigde benaming Bosbroek — is voorafgaandelijk een milieueffectenrapport vereist. In het bijzonder is de rooiing van bossen met het oog op een ander bodemgebruik voor zover de te rooien bosoppervlakte meer dan 3 ha bedraagt opgenomen onder artikel 2, 16° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken waarvoor een milieueffectenrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag van een bouwvergunning.

Binnen het kader van de vergunningsprocedure moet bijgevolg de beoordeling ten aanzien van de weerslag op de natuur en milieu plaatshebben met het oog op een juiste afweging en beslissing in het algemeen belang.

Deze benadering is in overeenstemming met en zal, wat mij betreft, voorts getoetst worden aan het Milieubeleidsplan voor Vlaanderen.

Aangaande de inzichten, doelstellingen en maatregelen van het Natuurontwikkelingsplan zelf, verwijs ik overigens naar de inhoud van mijn beleidsbrief van 14 februari 1990, waarvan het geachte lid vooralsnog kan kennis nemen (Vlaamse Raad, Stuk nummer 296 (1989-1990) — Nr. 1).

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 84
van 25 juni 1990
van de heer W. KUIJPERS

Bescherming reisaanbod — Nieuwe regelgeving

De Europese Commissie heeft besloten om de verbruikers afdoende te beschermen inzake het reisaanbod. Nadat het Arbitragehof zekere bepalingen van het decreet van 21 maart 1985 houdende het statuut van de reisbureaus had vernietigd (arrest nr. 36 van 10 juni 1987, rolnummer 29) werd dit decreet ingetrokken met het decreet van 1 juni 1988.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen of een nieuw decreet zal worden ingediend, waarmee zou worden tegemoet gekomen aan de richtlijnen van de Europese Gemeenschap. Eind december 1992 moet immers de Europese wetgeving van toepassing zijn in de verschillende lidstaten. Gezien het toerisme tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort, zal het de Vlaamse Raad zijn die hiervoor decreten moet stemmen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat een EG-richtlijn betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten door de Europese Raad van 13 juni 1990 werd goedgekeurd.

Deze richtlijn behandelt in essentie de bescherming van de verbruiker met betrekking tot de pakketreizen. Artikel 6, § 1, VI, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988 tot hervorming der instellingen bepaalt dat de bescherming van de verbruiker ressorteert onder de bevoegdheid van de nationale overheid.

Vraag nr. 85
van 25 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS

Hoevegebouwen langs de Westrand te Dilbeek — Bestemming

Graag vernam ik van de geachte Minister of er plannen zijn voor het overhevelen van de hoevegebouwen langs de Westrand te Dilbeek naar het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens (BLO-SO).

Zoals de Minister weet is het gemeentebestuur sterk geïnteresseerd in de aankoop van deze gebouwen nadat deze eigendom zijn geworden van BLOSO.

Graag vernam ik van de geachte Minister een stand van zaken.

Antwoord

Het Bloso is niet geïnteresseerd in de bijkomende verwerving van hoevegebouwen waarvan de eigendom niet tot het patrimonium van de staat behoort.

**Vraag nr. 91
van 13 juli 1990
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Kasteel van Beersel — Misstanden

Bij een bezoek dat ik een paar weken geleden bracht aan het Kasteel van Beersel, dat blijkbaar als een van de best bewaarde exemplaren van oude versterkte kastelen wordt beschouwd, stelde ik vast dat het dringend aan een herstelbeurt toe is. Er gebeurt nogal wat vandalisme onder meer omdat er binnen niet de minste bewaking is, wat ook aanleiding kan geven tot mogelijke ongelukken, vooral met spelende kinderen.

In de nabijgelegen drankgelegenheid werd ik bovendien door Nederlandsonkundig personeel bediend.

Vandaar volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Wie zijn de eigenaar(s) van het kasteel en van de aanpalende drankgelegenheid ?
2. Indien de eigenares — zoals ik vermoed — een VZW is, ontvangt die op een of andere manier subsidies van de overheid ?
3. Kan de overheid geen maatregelen treffen om hier orde op zaken te stellen of om een eind te maken aan de verschillende zaken die mislopen in Beersel ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het Kasteel van Beersel eigendom is van de Koninklijke Vereniging der Historische Woonsteden van België, een vereniging zonder winstoogmerk. Deze VZW ontvangt geen subsidies vanwege het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Tevens kan ik meedelen dat er bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen geen restauratiedossier aanhangig is. Deze materie behoort overigens toe aan mijn collega, de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 163
van 4 mei 1990
van de heer J. GEYSELS**

Sociaal-culturele organisaties — Subsidiëring door het Fonds voor Onderwijs en Vorming

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen of sociaal-culturele organisaties en/of verenigingen, erkend én gesubsidieerd door het Ministerie van Cultuur, enige financiële steun ontvangen van het Fonds voor Onderwijs en Vorming ?

Zo ja, om welke organisaties gaat het en wat is het bedrag per organisatie ?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid in antwoord op de vraag naar de subsidiëring door het Fonds voor Onderwijs en Vorming van sociaal-culturele organisaties en/of verenigingen, erkend en gesubsidieerd door het Ministerie van Cultuur het volgende meedelen.

1. Conform het besluit van de Vlaamse Executieve houdende de organisatie, de normering en de subsidiëring van de programma's deeltijdse vorming van 25 juni 1986 werd aan de hiernavolgende organisaties voor 1989 volgend subsidiebedrag toegekend.

Centrum	Bedrag in franken
Vormingscentrum Foyer Sainteletteplaats 25 1080 Brussel	9.603.357
Jongerenbegeleiding Noordstraat 5 8500 Kortrijk	3.586.704
Centrum voor Levensvorming Brussel Dorpsstraat 30 1070 Anderlecht	2.317.792
KLJ-Groene Kring Kapucijnenvoer 10 3000 Leuven	1.308.500

- 2 In uitvoering van de subsidiëeringscriteria voor schakelprojecten opgezet vanuit het sociaal-cultureel vormingswerk, goedgekeurd bij Kabinetsnota van 3 december 1987 door de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming, werd aan de hiernavolgende organisaties voor 1989 volgend subsidiebedrag toegekend :

Centrum	Bedrag in franken
Educatief werk met laaggeschoolden in functie van verder leren en werken Spillemaeckersstraat 5 2650 Boom	808.440
Oranjehuis — Werkatelier Noordstraat 5 8500 Kortrijk	2.298.795
Loca Labora Verbrand Nieuwland 19 8000 Brugge	1.787.415

3. Organisaties beroepsopleidingsprojecten voor langdurig werklozen waarvoor in 1989 een protocol werd gesloten tussen de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en de Gemeenschapsminister van Onderwijs

Centrum	Bedrag in franken
KVG-Vorming VZW	576.000
Jeugdcentrum Open-Hof El Paso	192.000
Poort-Beraber VZW	384.000
Jeugd en Stad VZW	144.000
Djophuis	288.000
VZW Omschakelen	192.000
VZW Kajottersbeweging	144.000
VZW Lenteleven Limburg	288.000
KWB Brussel	240.000
VKAJ VZW	96.000
KAV Brussel	1.008.000

Vraag nr. 187
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Begeleiding — Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet jaarlijks financiële bestedingen voor de sector begeleiding in het hoger onderwijs buiten de universiteit, het secundair onderwijs en het basisonderwijs (waaronder de teams voor het vernieuwd lager onderwijs (VLO)).

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met het totaal van het personeel ;
2. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de wedden ;
3. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de onkosten ;

4. de financiële bestedingen voor het schooljaar 1988-1989 in verband met de vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de weddekost inzake begeleiding van het totaal van het personeel 323,6 miljoen frank bedraagt.

Wat de algemene kosten inzake vorming van het personeel uit het rijksonderwijs betreft (reis- en verblijfkosten, didactisch materieel, sprekersvergoedingen, diversen) werd in 1988 een totaal bedrag uitgegeven van 15.793.808 frank en in 1989 12.615.562 frank.

De kosten die hiervoor in het gesubsidieerd onderwijs werden gedaan zijn niet gekend vermits bijscholing en vorming tot de autonomie der diverse inrichtende machten behoort.

De uitgaven (reis- en verblijfkosten) voor het VLO-team (vrij en officieel gesubsidieerd onderwijs) bedroegen in 1988 en 1989 1.070.000 frank ; voor het Rijks-onderwijs was dit 430.000 frank.

Vraag nr. 206
van 29 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Administratief, meesters-, vak- en dienstpenseel — Bijzondere prestaties

Welke regeling bestaat er voor het administratief, meester-, vak- en dienstpenseel dat toevallig werkelijke prestaties levert op zaterdag en zondag of op weekdagen na 22 uur ?

Graag vernam ik ook van de geachte Minister hoe de compensatie gebeurt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat vermits hij in zijn vraag spreekt van toevallige werkelijke prestaties geleverd op zaterdag en zondag of op weekdagen na 22 uur, hij hier overuren bedoelt of prestaties voor speciale activiteiten.

Overuren zijn in principe niet toegelaten. Slechts personeelsleden die geen volledige opdracht hebben (38 uur/week), kunnen indien door afwezigheden wegens ziekte het noodzakelijk werk niet kon worden uitgevoerd, meer uren presteren en deze recupereren op schoolvrije dagen. Hiervan moet een fiche per personeelslid worden bijgehouden.

Prestaties bij gelegenheid van activiteiten zoals kaasavond, ouderavond, vriendenkring en dergelijke dienen geleverd buiten de normale opdracht en geven geen recht op enige compensatie. Zij worden geleverd in het belang van de school zoals dat ook geldt voor het onderwijzend en opvoedend personeel.

L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 95, 62, 53, 194, 65, 41, 336, 87, 42, 213, 216
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES

respectievelijk tot

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Het zal het geachte lid niet ontgaan zijn dat zijn vraag, wegens de omvang van statistische en documentaire gegevens die hij wenst te bekomen, bezwaarlijk kan worden beantwoord binnen de context van de bedoelingen waaraan schriftelijke vragen luidens artikel 73 van het Reglement van de Vlaamse Raad moeten voldoen.

Niettemin zullen bedoelde gegevens, die een omvangrijk aantal bladzijden in beslag nemen, rechtstreeks aan het geachte lid worden overgezonden. De aandacht wordt er echter uitdrukkelijk op gevestigd dat deze omstandige informatie betrekking heeft op de huidige situatie, die eerlang achterhaald zal zijn.

Conform het door haar uitgestippelde beleid en binnen de vooropgestelde tijdsplanning werden na beëindiging van de wetenschappelijk ondersteunde studiefase ter zake, op 31 juli 1990 door de Vlaamse Executieve fundamentele beslissingen genomen met betrekking tot de toekomstige structuren van diensten en instellingen die onder haar bevoegdheden ressorteren. De contouren van deze nieuwe structuren zijn vervat in de lijvige nota die het geachte lid ter documentatie wordt bezorgd en die moet worden samengelezen met het voorontwerp van decreet bestuurlijk beleid, dat eveneens aan het geachte lid wordt toegezonden.

Zoals uiteengezet in voormelde nota behoort het tot het vaste voornemen van de Executieve om, in uitvoering van de verdere fasen tot concretisering van de organisatiestructuur van diensten en instellingen, onder meer de nieuwe personeelsformaties tijdens de komende maanden vast te stellen en deze in voege te doen treden op 1 januari 1991.

Het spreekt voor zich dat de door de Executieve beoogde decentralisatie binnen het geheel van nieuwe structuren zal worden gerealiseerd. In dat verband kan het geachte lid eveneens worden herinnerd aan de geplande vestiging in West-Vlaanderen, zoals in elke andere Vlaamse provincie en in Vlaams Brabant, van een Vlaams Administratief Centrum, waarin de gedecentraliseerde diensten zullen worden ondergebracht.

Vraag nr. 97, 65, 56, 204, 68, 43, 346, 90, 44, 218, 219
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

respectievelijk tot

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAEL, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegdheden bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontvang ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaand het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

1. en 2. De aankoop en verspreiding van kranten, tijdschriften en losbladige werken worden in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gecentraliseerd via de Dienst Organisatie en Documentatie van de Algemene Administratieve Diensten.

De lijsten van de lopende abonnementen voor 1990, gerangschikt per administratie, worden rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

Wat de eventuele aankopen betreft die door de andere administraties met eigen kredieten gebeuren, verwijs ik het geachte lid naar het antwoord van de diverse Gemeenschapsministers.

In deze lijsten is ook de collectie opgenomen die ter beschikking staat in de centrale bibliotheek van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (de lijsten van De Algemene Administratieve Diensten en de Administratie voor Sport en Openlucht recreatie).

3. In de begroting van 1990 werd 2.350.000 frank voorzien voor de abonnementen op tijdschriften en kranten en 1.700.000 frank voor de abonnementen op losbladige werken.
4. Van het enige Duitstalige dagblad, Grenz Echo, wordt één exemplaar aangekocht voor de Dienst Pers en Voorlichting van de Diensten van de Secretaris-generaal. Dit wordt verwerkt in het dagelijkse persoverzicht.
5. Alle abonnementen op kranten zijn betalende abonnementen.

Het relatief grote aantal abonnementen op kranten en tijdschriften is te wijten aan het feit dat de Diensten van de Vlaamse Executieve tot nu toe over verscheidene gebouwen verspreid waren.

Door de centralisatie van de hoofdbesturen in een beperkt aantal gebouwen moet het mogelijk worden een centrale dienstverlening uit te bouwen die niet alleen de informatieverschaffing moet verbeteren maar tevens een besparing op het aantal abonnementen kan realiseren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

G. GEENS

VOORZITTER VAN
DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIEN EN BEGROTING

**Vraag nr. 66
van 17 juli 1990
van de heer M. DESUTTER**

Brochures Sociaal-Economische Raad — Samenbundeling van sommige adviezen

Regelmatig ontvangen wij van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen brochures met allerlei adviezen.

Sommige bevatten echter slechts twee bladzijden tekst, zoals het advies inzake het ontwerp-decreet houdende oprichting van begrotingsfonds voor preventie en sanering inzake leefmilieu en natuurbehoud.

Graag vernam ik van de geachte Minister of het niet mogelijk is dat sommige adviezen zouden kunnen worden samengebundeld om tot een ietwat lijviger brochure te komen.

Kan de geachte Minister mij meedelen wat hogerge-noemde brochure aan de gemeenschap heeft gekost, op hoeveel exemplaren ze werd gedrukt en bij wie ze wordt verspreid ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie, Mid-stand en Energie.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 69 van 27 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

VHRPH — Nota over de analyse van de uitgaven „Medische diensten supplementair aan de dagprijs”

Onlangs werd een nota opgemaakt door de administratie over de analyse van de uitgaven „Medische diensten supplementair aan de dagprijs” in het Fonds '81 en dit voor het jaar 1987. Deze nota werd overgemaakt ter advies aan de Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap (VHRPH).

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wat is de inhoud van deze nota ?
2. Met welk doel werd hierover advies gevraagd aan de VHRPH ?
3. Werd reeds advies uitgebracht door de VHRPH ? Zo ja, hoe luidde dit advies ?

Vraag nr. 70 van 27 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Gehandicapte Personen — Planning van voorzieningen

Op 13 juni 1990 keurde de Vlaamse Raad het decreet op het Vlaams Fonds voor sociale integratie voor gehandicapte personen goed. Het belang van het aspect planning van voorzieningen dat reeds in het ontwerp aanwezig was werd voor amendering nog extra onderlijnd.

Kan de geachte Minister in het licht van deze beleids-optie antwoorden op volgende vragen ?

1. Welk is het aantal bezette bedden en plaatsen naar het soort voorziening en provincie op 31 december 1989 in de voorzieningen van het (oude) Fonds '81 ?

2. Welk is de personeelsbezetting in het (oude) Fonds '81 naar het soort voorziening en personeelscatego-rie op 30 september 1988, 31 december 1989 en 31 maart 1990 ?

Vraag nr. 71 van 27 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

Onderzoek en verband met de welzijnszorg — Informaties top

In opdracht van de geachte Minister werd aan Profes-sor Lammertijn een onderzoek toegewezen naar de welzijnszorg (wetgeving, budget, tewerkstelling..).

Het persdocument over de onderzoeksresultaten da-teert van april 1990.

Naar verluidt zouden 10 monografieën op stapel staan waarvan reeds 1 is gepubliceerd om de gedetailleerde resultaten kenbaar te maken. Deze monografieën zo blijkt contractueel bepaald, mogen echter pas verspreid worden na het Welzijnscongres van november 1990.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Bestaat er een contractuele clausule tussen profes-sor Lammertijn en het Kabinet van Gezin en Wel-zijn om de onderzoeksresultaten van het onderzoek welzijnszorg niet vrij te geven voor november 1990 ? Zo ja, welke is de reden van deze clausule ?
2. Is het normaal en aanvaardbaar dat op een ogenblik dat er 300 wetenschappers en kaderpersoneel in de welzijnssector om de twee weken samenkomen en een grote behoefte voelen aan elementair gegevens-materiaal er een volledige informatiestop gehand-haafd blijft over een nochtans essentieel onder-zoek ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 332 van 2 juli 1990 van mevrouw M. VOGELS

Chemisch bedrijf in Borsbeek — Milieuhinder

Het bedrijf PROGAS gevestigd te Borsbeek, op de grens met de gemeente Deurne, is een bedrijf dat che-mische stoffen en LPG op- en overslaat en aan tank-cleaning doet.

Dit in een dichtbevolkte buurt gesitueerd bedrijf, naast een groot winkelcentrum en recht over een school is al jaren voorwerp van ergernis en klachten van omwo-nenden. Dat een dergelijk bedrijf omwille van een per-manent explosie- en brandgevaar niet thuishoort in een dichtbevolkte buurt werd al herhaaldelijk onderstreept door de stedelijke overheid van Antwerpen en ook naar aanleiding van interpellaties door de voorganger

van de geachte Minister, de heer Lenssens, onderstreept. Als gevolg hiervan werd de vergunning voor op- en overslag van LPG ingetrokken en werd uitgekeken naar een meer aangepaste vestigingsplaats voor het bedrijf. Voorstellen om het bedrijf te verplaatsen naar Aartselaar of Boom stootten op unanieme weerstand van bevolking en de overheden van deze gemeenten. Het gevolg is dat nu in 1990, zeven jaar na de eerste processen-verbaal, het bedrijf nog altijd op dezelfde plaats is gevestigd.

Er werden inmiddels 370 klachten geregistreerd wegens het overtreden van de vergunning, onder meer in verband met :

1. het ontbreken van een vergunning voor het werken met perslucht. Perslucht wordt er gebruikt voor het reinigen van containers met een droge lading in zeevervoer. Sommige containers droegen het kenmerk voor landbouwvergiften ;
2. het werken buiten de toegelaten uren ;
3. pistoolschilderen zonder vergunning ;
4. de lozing van spoelwater, wanneer containers met water worden gereinigd, waardoor chemische vervuiling optreedt. Een standaardvergunning is op een aanvechtbare manier door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMW) verstrekt. Het spoelwater loopt ook vrij weg over de jarenlang zorgeloos met oliën en vetten doordrenkte en dus ondoordringbaar geworden grond. Bij regenweer loopt het water dus in de tuinen van de omwoners ;
5. het bestaan van gasopslag (LPG) niettegenstaande de intrekking van de vergunning ;
6. las- en slijpwerken, zonder speciale inrichting, gebeuren terwijl geladen of niet ontgaste tankwagens op het terrein en in de onmiddellijke omgeving zijn gestationeerd.

Bovendien werd het bedrijf door de arbeidsauditeur gedagvaard wegens herhaalde overtredingen van ARAB-wetgeving.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. De voorganger van de Minister, de heer Lenssens, heeft ondanks aandringen van onder meer het stadsbestuur Antwerpen, nooit willen overgaan tot de sluiting van het bedrijf, maar opteerde voor het intrekken van de vergunning inzake de op- en overslag van gas en het verplaatsen van het bedrijf naar een meer aangepast terrein. Deelt de Minister deze overtuiging ?
2. Zo ja, wat onderneemt hij om de verhuis van het bedrijf eindelijk te realiseren ? Wat onderneemt hij om de veiligheid van de omgeving te garanderen en de levensgevaarlijke hogervernoemde overtredingen te doen stoppen ?
3. Zo neen, is de Minister bereid in te gaan op de vraag van het stadsbestuur van Antwerpen, dat om veiligheidsredenen de sluiting van het betrokken bedrijf vraagt ?

Vraag nr. 333
van 2 juli 1990
van mevrouw M. VOGELS

MER-besluit — Begrip toeristische en recreatieve voorziening.

Artikel 2, 11° van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 (houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectenrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning) bepaalt dat onder meer voor de aanleg van recreatieve of toeristische voorzieningen met een verkeersaantrekkende werking van gemiddeld 1.000 voertuigen of meer per dag het opstellen van een MER noodzakelijk is.

Concreet loopt thans de procedure voorafgaand aan de eventuele afgifte van een bouwvergunning voor het oprichten van een winkelcentrum te Wijnegem, met een totale bebouwde oppervlakte van 47.000 vierkante meter, met ongeveer 150 winkels en 2.075 parkeerplaatsen. Bij de bouw aanvraag is geen MER gevoegd, omdat dit in het bedoelde besluit van de Vlaamse Executieve niet expliciet is voorgeschreven.

Nochtans wordt in het advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie op pagina 5, voorlaatste alinea, expliciet de term „toeristische besteding” gebruikt. Gekoppeld aan het voorschrift van het 11° — hiervoor bedoeld — kan men veronderstellen dat dergelijk winkelcentrum impliciet geïntendeerd is bij de opstelling van de tekst van het besluit, temeer daar de milieuhinder niet zozeer bestaat in het soort van uitgeoefende activiteit maar wel in het verlies aan open ruimte en de veroorzaakte verkeersdrukke, die trouwens cijfermatig is aangeduid in dat 11°.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Dienen de termen recreatieve en toeristische, gebruikt in het 11° van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve, in strikte of ruime zin te worden geïnterpreteerd ?
2. Kan een winkelcentrum als recreatief en toeristisch worden aanzien, gelet op de afstand en de tijdsbesteding ?
3. Moet een MER worden gevoegd bij de aanvraag voor bouwvergunning voor dergelijk centrum ?

Vraag nr. 334
van 2 juli 1990
van de heer J. CUYVERS

Beheers- en werkingskosten VMZ — Aandeel bedrijven

In het jaarverslag 1989 van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) lees ik op bladzijde 16 dat de bedrijven op 31 december 1989 voor het dienstjaar 1989 nog 16.606.158 frank als bijdrage moesten betalen in de beheers- en werkingskosten.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Wanneer hebben de bedrijven dit achterstallig bedrag betaald ? Welke verwijlrest hebben ze moeten betalen ?
2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om er voor te zorgen dat de bedrijven voor het werkingsjaar 1990 het verschuldigd bedrag op tijd zullen betalen ?

Vraag nr. 335
van 3 juli 1990
van de heer V. PEUSKENS

Omloop Terlamen-Zolder — Milieuhinder

Op 22 december 1989 werd door de geachte Minister een besluit uitgevaardigd houdende de exploitatievoorwaarden voor de permanente auto- en motorsportomloop van Terlamen-Zolder.

Mag ik de geachte Minister vragen mij te laten weten waarom :

1. de Minister geen voorafgaand contact heeft gezocht met de directe betrokkenen : de omwonenden en milieuverenigingen ;
2. de Minister geen rekening heeft gehouden met adviezen van de deskundigen op vlak van geluidshinder ;
3. de Minister geen rekening heeft gehouden met de voorstellen van de plaatselijke milieuraad noch met de voorstellen van de Bond Beter Leefmilieu noch met de voorstellen van de plaatselijke dorpsraad (Viversel) ;
4. de Minister hogere emissiewaarden toelaat dan de exploitant in zijn aanvraag voorstelt ;
5. de Minister geen rekening houdt met vroegere verbodsbepalingen (bebouwing, natuurgebieden en andere stiltebehoevende gebieden), waardoor de lawaaihinder verhoogt voor de omwonenden ;
6. er een vermeerdering wordt toegestaan van het aantal activiteitsdagen, hetgeen een mogelijke vermeerdering van 30 ten honderd van de lawaaihinder met zich mee kan brengen ;
7. de emissievoorwaarden voor C-activiteiten op 95 dB(A) is vastgesteld, terwijl de exploitant slechts 85 dB(A) vroeg ;
8. de sluitingsperiode half juni-half juli vervalt en er zelfs twee weekends worden toegelaten met onbeperkt lawaai in de maand juni tijdens de examenperiode ;
9. de Minister de vaststelling negeert van de KU-Leuven, Labo voor Warmtegeleiding en Akoestiek, waarin wordt gesteld dat de activiteiten met een geluidsemisatie van 95 dB(A) voor de buurt slechts voor een bepaald aantal activiteiten aanvaardbaar zijn en bijgevolg niet mogen worden uitgebreid ;
10. het emissieniveau voor de omgeving op 60 dB(A) wordt gebracht, waar de exploitant in zijn aanvraag 55 dB(A) voorstelde, hetgeen voor de buurt een geluidsoverlast meebrengt, vermits het 5 tot 10 dB hoger ligt dan het achtergrondlawaai ;

11. hij een 24-uren-race zonder geluidsbeperking toelaat ;
12. de controle op het huidige besluit in handen ligt van de VZW Terlamen zelf, zodat die zichzelf moet controleren ;
13. er geen concrete sancties worden vermeld voor overtreders ?

Wat is het standpunt van de geachte Minister nopens volgende voorstellen.

1. Er moeten vaste emissie- en immissieposten worden geïnstalleerd.
2. De immissiewaarden L5 moeten ten minste om het uur worden doorgeseind naar de controletoren van de omloop.
3. De emissiewaarden moeten continu worden doorgezonden naar de controletoren.
4. De VZW Terlamen moet een geluidsofficier aanstellen om overtreders te verwijderen van de omloop.
5. De resultaten van de geluidsmetingen moeten maandelijks worden overgemaakt aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Stedebouw (AROL) en aan de burgemeester van de gemeente Heusden-Zolder.
6. De gemeentelijke commissie-Terlamen wordt om de 3 maanden ingelicht over de resultaten van de geluidsmetingen.

Vraag nr. 337
van 6 juli 1990
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Afval — Begrip

Naar aanleiding van het aantreffen van een partij vervuild koper in de haven van Antwerpen en het tijdelijk in besluit nemen ervan op vordering van het Antwerpse parket, werd vastgesteld dat wat van het al dan niet kwalificeren van een produkt als afval twee bevoegde diensten een tegenstrijdige opinie hadden.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) was van mening dat de partij niet diende beschouwd als afval, terwijl de cel Leefmilieu van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu oordeelde dat het koper wel als afval diende te worden beschouwd.

Bij lezing van de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 juni 1987 betreffende de reglementering op de uitvoer, invoer en doorvoer van afvalstoffen, dient vastgesteld dat de definitie van afval niet overeenkomt met deze in het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 van het Vlaamse Gewest. Bovendien zijn onder meer ertsen in voornoemd koninklijk besluit uitgesloten.

Ik wil opmerken dat bij de behandeling van havengoederen er geregeld vervuiling optreedt die al dan niet in de haven zelf wordt gereinigd voor verder gebruik. Zelfs in verband met eetwaren dient er op gewezen dat delen van bepaalde partijen niet meer voor con-

sumptie bruikbaar zijn en bijgevolg als afval dienen beschouwd. Dient men in zulk geval gans de lading als afval te beschouwen? Op welke wijze is een normale goederenbehandeling in de haven dan nog mogelijk?

Graag vernam ik welke maatregelen worden getroffen om in de toekomst zulke tegenstrijdige stellingnamen te voorkomen en welke stappen zullen worden ondernomen om een degelijke juridisch sluitende reglementering te creëren?

Vraag nr. 338
van 6 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Recuperatieprojecten — Stand van zaken

Graag vernam ik hoeveel recuperatieprojecten thans worden gerealiseerd in Vlaanderen, waar deze zijn gesitueerd en welk soort afval wordt gerecupereerd. Welk percentage van het huidige afval wordt momenteel gerecupereerd?

Vraag nr. 339
van 6 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Recyclage vliegias — Stand van zaken

De totale vliegiasproductie in België bedraagt ongeveer één miljoen ton.

Een gedeelte daarvan wordt gerecycleerd. Vooral de bouwindustrie is een belangrijke afnemer. Deze draait echter vooral in de zomer op volle toeren, terwijl de vliegiasproductie in de winter maximaal is door het verhoogd elektriciteitsverbruik, zodat opslagruimten dienen te worden voorzien, zoals dit reeds het geval is te Ruien.

In antwoord op mijn vraag nummer 295 van 24 juli 1989 deed de geachte Minister mij mee dat het Afvalstoffenplan voorzag dat voor 31 december 1989 een stortverbod van minimum 50 ten honderd voor vliegias zou worden opgelegd. Werd dit stortverbod opgelegd?

Verder deed de geachte Minister mij mee dat de recuperatie in 1988 reeds het vooropgestelde doel overschreed en dat verwacht werd dat de recuperatie van vliegias zou blijven stijgen. Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welk percentage vliegias in het jaar 1989 werd gerecycleerd, respectievelijk gestort.

Naast de centrale van Intercom Ruien waren stockageruimten bij de centrales van EBES in constructie om de vliegias droog te kunnen bunkeren, waardoor de afzet van vliegias als recuperatiemateriaal nog gevoelig zou verhogen. Zijn deze stockageruimten reeds operationeel? Welk percentage kan in de diverse stockageruimten terecht?

Tevens waren ook proeven aan de gang aan de Leuvense Universiteit, afdeling Burgerlijke Bouwkunde onder leiding van professor Mortelmans om reeds gestort en derhalve nat vliegias te valoriseren in de betonindustrie. Graag vernam ik hoever dit onderzoek reeds gevorderd is en welke de eventuele toepassingen zijn.

Vraag nr. 341
van 9 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

DRANCO-technologie — Toepassing

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 294 van 24 juli 1989 deed de geachte Minister mede dat in samenwerking met de intercommunale IGEAN werd onderzocht welke de meest geschikte toepassingsvorm is van het zogenaamde DRANCO-systeem (droge anaërobe compostering), een biologisch proces waarbij huisvuil wordt verwerkt tot biogas en kwaliteitsturf.

Graag vernam ik hoever dit onderzoek is gevorderd en in welke mate en in welke regio het procédé reeds wordt toegepast.

Vraag nr. 343
van 12 juli 1990
van de heer W. DE VliegHERE

Onwettig stort te Gooik — Vaststelling, sanctionering en sanering.

In de gemeente Gooik bevindt zich tussen de Oplombeekstraat en de Geraardsbergsestraat (Roosdaal), een stort van enkele hectaren groot. Er zou geen vergunning zijn.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen?

1. Welke hoeveelheden en welke soorten afval zijn er gestort?
2. Is er reeds door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest proces-verbaal opgesteld? Hoeveel keer en wanneer?
3. Zijn er reeds contacten geweest tussen OVAM en het gemeentebestuur van Gooik? Wat hebben die opgeleverd?
4. Zal de Minister overgaan tot ambtshalve verwijdering? Hoe zal de Minister dit stort saneren?

Vraag nr. 344
van 12 juli 1990
van mevrouw M. VOGELS

Stortsite Terra-Cotta te Brecht — Saneringsmaatregelen

Op 1 januari 1990 liep de stortvergunning teneinde voor het stort voor huishoudelijk afval te Brecht.

De vergunning voor deze stortplaats voor huishoudelijk afval van de gemeenten aangesloten bij de intercommunale Igean werd niet verlengd. De gemeente Brecht weigerde deze verlenging, omdat niet meer waarborgen kwamen voor een andere meer ecologisch verantwoorde huisvuilverwerking.

Uiteindelijk werd voor de onmiddellijke toekomst een alternatief gezocht en werd met de gemeente Brecht overeengekomen de oude industriële stortsite Terra-

Cotta na sanering in te richten als nieuw klasse-II-stort vanaf 1991. Ter uitvoering van deze overeenkomst nam de Vlaamse Executieve op 12 april het besluit houdende machtiging tot verwerving en onteigening van onroerende goederen bestemd voor de uitvoering van werkzaamheden door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

Uit een onderzoeksrapport op basis van stalen genomen op 11 juli 1979 door het PIHA blijkt dat er op verschillende plaatsen probleemafval werd gestort. Dit betekent dat voor een eventuele sanering in het belang van de volksgezondheid op heel wat plaatsen afgraving en verbranding van de specie noodzakelijk is.

Uit dit onteigeningsbesluit blijkt echter dat een aantal percelen waarop dit probleemafval voorkomt niet werden onteigend en de vraag blijft open of ook deze percelen mee zullen worden gesaneerd door OVAM.

De gemeente Brecht die hierover duidelijkheid wil werd geenszins bij de uitvoering betrokken en kreeg evenmin antwoord op schriftelijk gestelde vragen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Zal OVAM de gehele oude stortsite Terra-Cotta saneren of zal men zich beperken tot de onteigende percelen ?
2. Op welke termijn ziet men de sanering van welke percelen ?
3. Waarom werd de gemeente Brecht niet betrokken bij de concrete uitwerking van het saneringsplan ?
4. Werden na het bestaande rapport van 1979 van de PIHA over de aard van de vervuiling reeds nieuwe onderzoeken gedaan ? Zo ja, welke waren hiervan de resultaten.

Vraag nr. 347
van 16 juli 1990
van de heer W. KUIJPERS

Drinkwater — Atrazinevervuiling

Heeft de geachte Minister kennis genomen van de gegevens van de Bond Beter Leefmilieu, waaruit blijkt dat het drinkwater in Vlaanderen sterk is vervuild door de onkruidverdelger atrazine ?

Dit produkt werkt in op het zenuwstelsel en wordt ook in verband gebracht met de vruchtbaarheid en het erfelijk materiaal. Vanaf 1 januari 1991 is atrazine in Nederland verboden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke zijn beleidshouding is ten aanzien van dit onderzoek en welke maatregelen hij neemt.

Vraag nr. 348
van 18 juli 1990
van de heer H. DE LOOR

Rioolwaterzuiveringsinstallatie te Zwalm-Bruggenhoek — Uitvoering van de werken

Op 13 maart 1990 besliste de Raad van Bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering de

werken te gunnen aan de firma CFE te Brussel tegen het inschrijvingsbedrag van 202.071.342 frank (inclusief BTW).

Kan de geachte Minister mij meedelen of de aanbesteding inmiddels werd goedgekeurd ? Zo ja, wanneer de werken een aanvang zullen nemen, welke de uitvoeringstermijn is en wanneer de installatie operationeel zal zijn. Zo neen, welke de reden hiervan is ?

Vraag nr. 351
van 25 juli 1990
van de heer R. DAEMS

NV Milieuholding — Juridische structuur

Sedert enkele maanden werd de NV Milieuholding opgericht als een volledige dochtermaatschappij van de GIMV.

De bedoeling is dat deze vennootschap de grote milieu-investeringen in de waterzuivering en de afvalverwerking gaat doen.

Men wil werken met participaties en de subsidies afschaffen.

In kringen van het VEV kan nogal wat kritiek worden gehoord over de participatie die de NV Milieuholding heeft genomen in een tank-cleaning bedrijf te Lokeren, naar aanleiding van de oprichting van de NV Aquafin en de opgezette collusie tussen KS, GIMV en een paar studie bureaus.

De opvatting wordt verkondigd dat men via de NV Milieuholding niet zou zijn onderworpen aan de wetgeving inzake openbare aanbestedingen, aan de wettelijke onverenigbaarheden die daarin zijn gesteld en evenmin aan budgettaire controle van overheidswege door het Rekenhof.

Desondanks wil men via deze dochtermaatschappij van de GIMV toch handelingen van openbaar bestuur uitvoeren (afvalwaterzuivering, huisvuilverwerking enzovoort), terwijl de activiteiten van de GIMV en van het dochterondernemingen statutair handelsactiviteiten zijn en dus geen handelingen van bestuur. De GIMV heeft ter zake trouwens geen enkele bevoegdheid, noch bij wet noch bij decreet.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Welke is de precieze structuur van de NV Milieuholding, wie zijn de bestuurders, hoeveel personeelsleden zijn er in dienst en hoeveel wenst men er aan te werven ?
2. Welke is de precieze structuur en verdeling van de aandelen van de NV Aquafin, welke overeenkomsten zijn gesloten, met wie en waarop hebben ze betrekking ?
3. Is het juist dat de NV Milieuholding een participatie heeft genomen in een tank-cleaning bedrijf te Lokeren, voor welk bedrag, om welke redenen, waarom in dat bedrijf en niet in concurrerende bedrijven ?

4. Wat is het standpunt van de Gemeenschapsminister over het feit dat de raad van bestuur van de VMZ heeft beslist om aandelen te nemen in de NV Aquafin ? Hierbij dient te worden gesteld dat de VMZ — hoewel deze instelling haar inferieure werking heeft bewezen — wettelijk wel bevoegd is ter zake, maar de NV Aquafin niet.
5. Is het juist dat de NV Aquafin wegens schending van EG-richtlijnen inzake mededinging verwickeld is in een procedure bij de Europese Commissie of het Europese Hof van Justitie ?
6. Wat is het standpunt van de Gemeenschapsminister met betrekking tot de wettelijke onverenigbaarheid van de GIMV — NV Milieuhouding, die opdrachtgever van openbare zijde zou spelen, en KS, die contractant en medeopdrachtgever zou spelen ? Zoals bekend zijn er ter zake strikte wettelijke verbodsbepalingen, zowel op Europees als op nationaal vlak.
7. Wat onderneemt de geachte Gemeenschapsminister om ter zake alle wettelijke bepalingen, meer in het bijzonder de regels van de vrije mededinging en — met betrekking tot KS — de bepalingen inzake onrechtmatig voorkennis te respecteren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Vraag nr. 353
van 27 juli 1990
van de heer W. VAN DURME

Natuurgebieden — Illegale weekeindverblijven

In Vlaanderen werden na de vastlegging van de gewestplannen duizenden illegale weekeindverblijven gebouwd. Vele daarvan liggen in natuurgebieden, waardevolle landschappen en zelfs gerangschikte gebieden. In 1972 deed staatssecretaris Dhooze een poging de zaak te legaliseren wat tot geen resultaat heeft geleid. Een tweede poging werd ondernomen vanuit de Koning Boudewijnstichting (1980). Dit leidde tot onderhandelingen waaraan onder meer het Nationaal Comité Weekeindverblijven (NKW) en het Ministerie van Ruimtelijke Ordening deelnamen. Na twee jaar onderhandelen werden akkoorden bereikt met alle partijen over een aantal punten.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. welke maatregelen door het Ministerie van Leefmilieu en Natuurbehoud worden genomen om natuurgebieden te vrijwaren van illegale weekeindverblijven ;
2. of er op dit vlak contact met het Ministerie van Ruimtelijke Ordening is ?

Vraag nr. 355
van 27 juli 1990
van de heer P. BERBEN

OVAM en VMZ — Samenstelling en bevoegdheid

Om een goede kwaliteit van het leefmilieu te verkrijgen en te garanderen werden in het verleden meerdere initiatieven genomen. Zo werden onder meer de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) en de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) opgericht. Beide hebben onder andere als taak om naast een preventief beleid ook een controle uit te oefenen op de gestelde normen.

Graag vernam ik van de geachte Minister over hoeveel inspecteurs respectievelijk de OVAM en de VMZ beschikken om deze controletaken uit te voeren, dit zowel in totaal als uitgesplitst per ambtsgebied.

Bovendien had ik graag vernomen hoeveel inspecteurs van de OVAM, respectievelijk de VMZ, bevoegd zijn voor het opmaken van processen-verbaal zowel processen-verbaal van overtreding als processen-verbaal van monsternamen).

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 212
VAN 4 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse school te Komen — Kostprijs en leerlingenaantal

De 2192 Franstalige leerlingen in de acht Franstalige scholen van de zes randgemeenten met faciliteiten kosten 120 miljoen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Hoeveel kinderen bezoeken de Vlaamse school te Komen ? Hoeveel wordt er voor hen betaald, en door wie ?

Vraag nr. 214
van 12 juli 1990
van de heer F. DEWINTER

Les over mensenrechten, racisme en geschiedenis in het lager onderwijs — Planning

In het eerste rapport van Koninklijk Commissaris Paula D'Hondt wordt een voorstel gelanceerd (KCM 56) waarin wordt gesteld dat, elk jaar in het lager onderwijs (LO) een les over mensenrechten, racisme en geschiedenis van de immigratie dient te worden gegeven.

Kan de geachte Minister mij meedelen in hoeverre er reeds aan dit voorstel tegemoet werd gekomen ? Bestaan er plannen om dit voorstel in de toekomst tot uitvoering te brengen ? Wat zal de leerinhoud zijn van dergelijke les ?

Vraag nr. 217
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

**Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC*

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zo iets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 218
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontving ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 219
van 16 juli 1990
van de heer P. BREYNE

Secundaire gemeentescholen — Profiel

Graag zou ik van de geachte Minister een antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Hoeveel secundaire gemeentescholen waren tijdens het laatste schooljaar op basis van de wettelijke norm ter zake, met name het diplomacriterium, te rangschikken als :
 - neutrale scholen ;
 - confessionele scholen ;
 - niet-klasseerbare scholen ?
2. Wat was tijdens hetzelfde schooljaar de leerlingenpopulatie van ieder van de hierboven vermelde soorten gemeentescholen ?
3. Hoeveel leerkrachten niet-confessionele zedenleer, respectievelijk godsdienst (in full-time equivalenten), waren tijdens hetzelfde schooljaar in ieder van deze soorten gemeentescholen tewerkgesteld ?
4. In hoeveel neutrale gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus godsdienst aan ;

In hoeveel confessionele gemeentescholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus niet-confessionele zedenleer aan ;

In hoeveel niet-klasseerbare scholen vroegen hoeveel ouders voor hun kind de cursus niet-confessionele zedenleer, respectievelijk de cursus godsdienst aan ?

Vraag nr. 220
van 16 juli 1990
van de heer P. BREYNE

Gemeentelijk lager onderwijs — Aanstellingsprocedure

Ingevolge artikel 181 van het decreet betreffende het onderwijs-11 werd artikel 30 paragraaf 1 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs opgeheven. Dit artikel bepaalde dat de gemeenteraad over een termijn van twee jaar beschikte om in het gemeentelijk kleuter- en lager onderwijs in vast verband te benoemen. In afwachting van zulke benoeming werd aan het schepencollege bevoegdheid verleend om een waarnemende leerkracht aan te stellen. Deze beslissing diende binnen een termijn van drie maanden aan de gemeenteraad ter bekrachtiging te worden voorgelegd.

Wat is, in afwachting dat de rechtstoestand van het gesubsidieerd onderwijzend personeel bij decreet geregeld wordt, de op 1 september 1990 door de gemeente na te leven procedure inzake aanstelling van lager onderwijzend personeel ? Kan een schepencollege nog een waarnemende leerkracht aanstellen in een vacante betrekking van het lager onderwijs ?

Kan de gemeenteraad ter zake delegatie geven aan het schepencollege ? In het geval dat er geen delegatie werd verleend, welke zijn dan de administratieve en de financiële gevolgen voor de betrokken leerkracht en/of voor de gemeente indien een aanstelling door het schepencollege achteraf niet bekrachtigd wordt door de gemeenteraad ?

Vraag nr. 221
van 23 juli 1990
van de heer G. ANNEMANS

Werkgroep „Onderwijslasten van het Verleden” — Werkzaamheden

Heeft de Nationaal Taalkundig Gemengde Werkgroep „Onderwijslasten van het Verleden” al een tussentijds verslag opgemaakt ? Vloten hun werkzaamheden als voorzien ? Wanneer mag hun eindverslag worden verwacht ?

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 98
van 20 juli 1990
van de heer G. CARDOEN

BLOSO — Problematiek van de tijdelijke personeelsleden

Volgens een antwoord op een actuele vraag verstrekt door de geachte Gemeenschapsminister van Cultuur P. Dewael, zal de problematiek eigen aan de contractuele en tijdelijke personeelsleden van het Bestuur voor Lichamelijke Opvoeding, Sport en Openluchtlevens (BLOSO), een oplossing krijgen in het kader van een globale regeling en de herstructurering van de Vlaamse Administratie.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. tegen wanneer deze globale oplossing wordt voorzien ;
2. over hoeveel personeelsleden het gaat ;
3. het aantal en niveau per administratie ;
4. op welke wijze in een regularisatie van deze verdienstelijke personeelsleden met jarenlange ervaring wordt voorzien.

Ondertussen worden deze tijdelijke ambtenaren er toe aangezet om deel te nemen aan de gewone recruitmentsexamens georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat (VWS). Hoe brengt men zulks in overeenstemming met de beslissing genomen door de Executieven ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 214
van 3 juli 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

NMVB — Kusttram

Zopas heb ik met eigen ogen kunnen vaststellen dat de kusttram een groot succes is.

1. Heeft de Nationale Maatschappij van de Buurtspoorwegen (NMVB) al onderzocht hoe dat kan worden verklaard ?
2. Zijn uit zo'n onderzoek lessen te halen voor andere trajecten ? Welke ? Of is de situatie elders helemaal anders ?
3. Bestaan er plannen de frequentie tijdens de week-ends en in het toeristisch seizoen te verhogen (ik reed tweemaal in een overvolle tram) ?
4. Bestaan er plannen om de fiets op deze tram te laten meenemen ?
5. Ongetwijfeld maken heel wat toeristen in hun vakantie van de tram gebruik, terwijl ze verstokte automobilisten zijn. Maakt de NMVB hiervan op één of andere wijze gebruik om haar andere diensten elders in het land aan te prijzen ?

Vraag nr. 215
van 4 juli 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Bermen van autowegen — Onderhoud

Wat kost het onderhoud van de bermten der autowegen elk jaar aan de Vlaamse Gemeenschap ?

Wat is het aandeel van de maaibeurt daarin ?

Wat weerhoudt de geachte Minister om het maaien te verzaken ?

Gras en kruiden allerhande kunnen toch nog nooit zo hoog schieten dat zij het zicht van de automobilisten belemmeren. De bermten zouden voor vele vogels, knaagdieren, insecten, planten en bloemen een welgekomen schuilplaats vormen.

Wat het esthetische uitzicht betreft moet worden opgemerkt dat ook over netjes afgeschoren bermten de smaken kunnen verschillen. Hoeveel geld is een parkachtig uitzicht van de bermten de Vlaamse Gemeenschap bovendien waard ?

Vraag nr. 216
van 4 juli 1990
van de heer J. LOONES

Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie

De regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat de intentie tot verdere decentralisatie van de overheidsdiensten.

Graag bekwam ik dan ook antwoord op de volgende vragen.

Welke diensten die onder de bevoegdheid van de geachte Minister ressorteren zijn gevestigd in de hoofdstad en welke buiten de hoofdstad van het Rijk van de geachte Minister ?

Welke diensten die onder de bevoegdheid ressorteren zijn gevestigd in West-Vlaanderen ? Hoe is de spreiding van die diensten over de diverse Westvlaamse arrondissementen ?

Hoeveel personen werken in deze (provinciale) gedecentraliseerde diensten ?

Welke zijn de werkingskredieten bestemd voor de gedecentraliseerde diensten ?

Kan de geachte Minister aangeven wat zijn opties zijn om een verdere decentralisatie te bewerkstelligen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 217
van 9 juli 1990
van de heer C. MARCHAND

Bezoeken van de Gemeenschapsminister — Aanwezigheid van sommige leden van de Raad

De geachte Minister bezoekt in het Vlaamse land terecht en geregeld een aantal gewestwegen die moeten worden verbeterd of aangepast.

Via kranten stellen we vast dat bij dergelijke bezoeken parlementsleden van zijn partij aanwezig zijn. Dit is onder meer gebeurd bij het bezoek aan de N 8 en N 6 in Brabant.

Werden ook andere leden van de Vlaamse Raad — behorende tot de andere partijen — op deze bijeenkomsten uitgenodigd ? Is dat onder meer gebeurd voor de leden uit de bevoegde Commissie ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 218
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Verhouding Vlaanderen- Brussel — Financiële middelen VGC

Geen Gemeenschapsminister zal mij tegenspreken als ik stel dat de betrekkingen tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad verre van ideaal zijn.

Het is geenszins mijn bedoeling een oordeel te vellen over de Brusselse Vlamingen in het algemeen.

Het is een vaststaand feit — en zo iets zal ieder weldenkend mens erkennen — dat de relaties tussen beide moeten worden genormaliseerd, want de Vlamingen uit Vlaanderen en Brussel kunnen zonder elkaar niet leven : er dient dus een echte band te ontstaan !

Nu de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) over meer bevoegdheden beschikt dan de vroegere Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), zou ze ruimere geldmiddelen ter beschikking moeten krijgen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat alle Vlaamse Gemeenschapsministers met hun Vlaamse collega's uit de Brusselse Regering — op een objectieve manier — de financiële mogelijkheden zouden moeten onderzoeken opdat de VGC haar taak op een normale manier zou kunnen uitoefenen ?

De Vlaamse Raad en Regering hebben Brussel vrijwillig als hun hoofdstad gekozen : de Vlamingen moeten er dan ook voor zorgen dat de VGC behoorlijk kan werken.

Welke burgemeester heeft er ooit eens gezegd dat de grootste Vlaamse stad Brussel niet loslaat ? Waarom zou Vlaanderen zijn hoofdstad niet met de nodige middelen bijstaan ?

Graag kreeg ik het standpunt van de geachte Minister dienaangaande.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 219
van 12 juli 1990
van de heer J. VALKENIERS

Publikaties — Kostprijs

Kan het geachte Regeringslid mij het volgende meedelen ?

1. Hoeveel Nederlands- en Franstalige kranten, tijdschriften, magazines, enzovoort worden er op het departement en de onder zijn bevoegde bestaande diensten verspreid ?
2. Graag ontving ik de namen van hogergenoemde drukwerken.
3. Hoeveel is hiervoor op de begroting uitgetrokken ?
4. Wordt het enige Duitstalige dagblad eveneens aangekocht ?
5. Ontvangen de diensten sommige kranten gratis of hebben zij een abonnement genomen ?

Kan er op de aankoop van al deze edities niet worden bezuinigd ? Hoeveel bedraagt het totale bedrag dat aan de pers in het algemeen wordt besteed ?

Graag vernam ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 220
van 16 juli 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Synthetische onderhoudsprodukten — Mens- en milieuonvriendelijk

De overheid beschikt over heel wat gebouwen voor haar administratieve diensten. Dat vergt veel onderhoud. Men kan hiervoor „moderne” synthetische produkten gebruiken die mens- en milieuonvriendelijk zijn bij de produktie, behandeling en verwerking van de resten, hoewel er ook milieuvriendelijke produkten op de markt bestaan.

Graag kregen wij van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Wie schildert, beïstst.. . deze gebouwen ? Eigen schilders of privé-firma's ? In welke verhouding ?
2. Wordt bij de keuze van de produkten rekening gehouden met hun milieueffecten ?
3. Worden milieuvriendelijke produkten gebruikt ? Wordt hun mogelijk gebruik onderzocht ?
4. Wat gebeurt er met resten van verf- en andere produkten
 - a. als in eigen beheer wordt gewerkt ;
 - b. als het werk aan een privé-bedrijf wordt uitbesteed ?
5. Is er rond het geheel van deze problematiek al studiewerk gebeurd ?

Vraag nr. 221
van 16 juli 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Openbaar vervoer — Vastrecht

Voor korte ritten maakt het vastrecht een zeer groot deel uit van de prijs per rit.

1. Hoeveel bedraagt het aandeel van het vastrecht in het geheel van de reizigersinkomsten ?
2. Als dit vastrecht wordt uitgesmeerd over de andere reizigersinkomsten hoeveel duurder worden abonnementen, ticketten en dergelijke ?
3. Wat is de filosofie achter dit vastrecht ? Wil men het gebruik van het openbaar vervoer op korte afstanden ontraden ?
4. Zijn er plannen om dit vastrecht in één keer of geleidelijk te doen verdwijnen ?
5. Vooral als gebruik wordt gemaakt van verschillende maatschappijen voor openbaar vervoer maakt het vastrecht zeker voor (kleine) gezinnen het gebruik van tram, trein en bus erg duur. Zijn er plannen om in overleg daar wat aan te doen ?

Vraag nr. 222
van 17 juli 1990
van de heer J. CUYVERS

MER-plicht — Criteria

De organisatie van de milieueffectenrapporten en de vraag welke projecten MER-plichtig zijn, leidt soms tot verwarring bij de burger. Zo bepaalt het MER-besluit dat „aanleg en/of ingrijpende wijzigingen van autowegen die beantwoorden aan de Europese definities ter zake van de Overeenkomst inzake Internationale Hoofdverkeerswegen van 15 november 1975” MER-plichtig is. Volgens een rondschriften van de dienst-AROL over dit probleem gaat het om „wegen bestemd voor het autoverkeer, alleen toegankelijk via knooppunten of door verkeerslichten geregelde kruispunten”.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. wat precies verstaan wordt onder knooppunten ;
2. of de aanleg van een weg met 2 rijstroken van 3,5 meter, 2 tussenbermen van 3 meter en 2 vrijliggende fietspaden van 1,75 meter over 5 kilometer MER-plichtig is ;
3. of er reeds bij aanleg van wegen milieueffectenrapporten opgemaakt werden en zo ja bij welke ;
4. welke criteria men precies gebruikt om te bepalen of een autowegenproject MER-plichtig is of niet ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer L. Walt-
 niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting gesteld.

Vraag nr. 223
van 17 juli 1990
van de heer M. DESUTTER

Havens — Opvang afvalolie

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoeveel havens in het Vlaamse land uitgerust zijn met een opvang voor afvalolie van zee- en binnenscheppen.

Teneinde illegale olielozingen op zee en op de binnenwateren te vermijden, is het mijn inziens dringend noodzakelijk dat alle havens over een dergelijke installatie beschikken.

Kan de geachte Minister zijn standpunt hieromtrent geven en mij zeggen of er reeds initiatieven ter zake werden genomen ?

Vraag nr. 224
van 19 juli 1990
van de heer L. PEETERS

Onbemande meetapparatuur langsheen de wegen — Betwisting in verband met de bewijskracht

Er heerst momenteel grote betwisting over de bewijskracht van de onbemande wegcontroles. Oorspronkelijk was het de bedoeling van Minister Dehaene om in het recent goedgekeurde ontwerp tot wijziging van het

verkeersreglement een wijziging aan te brengen waardoor een einde zou komen aan de discussie omtrent de bewijskracht van deze vaststellingen. Dit voorstel werd door de Kamer evenwel niet goedgekeurd en de onduidelijkheid blijft dus behouden.

In artikel 62 van de huidige verkeersreglementering kan slechts bewijskracht worden toegekend aan vaststellingen die door een lijfelijk aanwezig agent worden verricht.

Technisch apparatuur kan slechts worden gebruikt wanneer de agent lijfelijk aanwezig is bij aflezing van het meetresultaat. Het is dus zonder meer duidelijk dat aan de resultaten van deze onbemande meetapparatuur tot op heden geen bewijskracht kan worden gegeven en dat de wetgever hier niet onmiddellijk een wijziging wil aanbrengen vermits het bedoelde artikel 62 niet werd aangepast.

Nochtans heeft de geachte Gemeenschapsminister van Openbare Werken reeds aangekondigd dat hij dergelijke onbemande apparatuur (snelheidsmeters) wil aanbrengen op de verkeerspalen op een aantal plaatsen (bijvoorbeeld de A 12 Brussel-Boom-Antwerpen en aan de Kennedytunnel in Antwerpen).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Worden dergelijke onbemande meetapparatuur aangebracht ?
2. Gaat het hier om een preventieve dan wel een repressieve functie ?
3. Zijn de geciteerde plaatsen inderdaad bij prioriteit vastgesteld voor het aanbrengen van deze apparatuur ?
4. Wat zal er concreet gebeuren met de meetresultaten gelet op het feit dat in artikel 62 van de verkeersreglementering de bewijskracht ervan niet werd aanvaard ?

Vraag nr. 225
van 19 juli 1990
van de heer J. ANSOMS

E 19 — Plaatsing geluidswerende schermen

Reeds geruime tijd is er sprake dat er geluidswerende schermen zouden geplaatst worden langs de E 19 ter hoogte van de afrit te Kontich.

Graag vernamen wij van de geachte Minister de juiste stand van zaken omtrent uitvoering van deze werken.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
62	04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	951
64	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	951
65	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	951
66	0 17.07.1990	M. Desutter	<i>Brochures Sociaal-Economische Raad — Samenbundeling van sommige adviezen</i>	982
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
51	29.06.1990	N. Maes	<i>Scheepsbouwbeleid in Vlaanderen — Stand van zaken</i>	971
56	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	952
57	24.07.1990	M. Desutter	<i>Brochures Sociaal-Economische Raad — Samenbundeling van sommige adviezen</i>	952
58	25.07.1990	R. Daems	<i>NV Milieuholding — Juridische structuur</i>	953
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
192	03.07.1990	J. Van Looy	<i>Land- en tuinbouwbedrijven — Verlenen van bouwvergunningen</i>	954
198,	12.07.1990	N. Maes	<i>Bejaarden — Huisvesting</i>	955
199	12.07.1990	F. Sarens	<i>Vlaams Woningfonds — Ontleenmachtiging en investeringsplafond</i>	955
200	12.07.1990	G. Beerden	<i>Limburg — Wijziging van de gewestplannen</i>	956
201	12.07.1990	M. Vogels	<i>Bouw- en verkavelingsverordening van Brecht — Goedkeuring</i>	956
202	12.07.1990	H. Van Dienderen	<i>Overtredingen op de stedenbouwwet — Reactie van de Minister</i>	957
204	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publicaties — Kostprijs</i>	957
205	16.07.1990	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Tuinbouwserres — Weigering bouwvergunning in landbouwzone</i>	957
206	17.07.1990	J. Cuyvers	<i>MER-plicht — Criteria</i>	958
207	19.07.1990	J. Van Eetvelt	<i>Aanvaarding gewestplannen bij koninklijk besluit — Planschade</i>	958
208	27.07.1990	W. Van Durme	<i>Natuurgebieden — Illegale weekeindverblijven</i>	958
209	30.07.1990	G. Beerden	<i>Landelijke gebieden — Totale oppervlakte per gewestplan</i>	959
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
67	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	959

68	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	960
69	o 27.07.1990	M. Vogels	<i>VHRPH — Nota over de analyse van de uitgaven „Medische diensten supplementair aan de dagprijs”</i>	983
70	0 27.07.1990	M. Vogels	<i>Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Gehandicapte Personen — Planning van voorzieningen</i>	983
71	0 27.07.1990	M. Vogels	<i>Onderzoek en verband met de welzijnszorg — Informatiestop</i>	983

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

43	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	960
----	------------	----------------------	--------------------------------	-----

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

110	12.12.1989	F. Vandembroucke	<i>Vallei van de Begijnenbeek te Assent (Bekkevoort) — Illegale stortingen en bouwvoertredingen</i>	972
112	12.12.1989	G. Janzegers	<i>Binkom (Lubbeek) — Aanhoudende sluikstortingen</i>	973
113	12.12.1989	G. Janzegers	<i>Binkom (Lubbeek) — Milieuproblemen rond stortplaats</i>	974
114	12.12.1989	G. Janzegers	<i>Binkom (Lubbeek) — Geplande aanleg van voetbalveld</i>	975
303	22.05.1990	A. Laridon	<i>Milieubeleidsplan 1990-1995 — Grootschalige proeffabriek</i>	976
322	15.06.1990	J. Geysels	<i>Verbrandingsinstallaties in de Kempen — Overleg</i>	977
323	21.06.1990	J. Cuyvers	<i>Stort in Burst — Aanwezigheid van zware metalen</i>	977
332	0 02.07.1990	M. Vogels	<i>Chemisch bedrijf in Borsbeek — Milieuhinder</i>	983
333	0 02.07.1990	M. Vogels	<i>MER-besluit — Begrip toeristische en recreatieve voorziening</i>	984
334	0 02.07.1990	J. Cuyvers	<i>Beheers- en werkingskosten VMZ — Aandeel bedrijven</i>	984
335	0 03.07.1990	V. Peuskens	<i>Omloop Terlamen- Zolder — Milieuhinder</i>	985
336	04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	977
337	0 06.07.1990	M. Bartholomeussen	<i>Afval — Begrip</i>	985
338	0 06.07.1990	M. Desutter	<i>Recuperatieprojecten — Stand van zaken</i>	986
339	0 06.07.1990	M. Desutter	<i>Recyclage vliegass — Stand van zaken</i>	986
340	09.07.1990	J. Cuyvers	<i>Werken aan Ring rond Aalst — Aantasten van het beschermde Bosbroek</i>	978
341	0 09.07.1990	M. Desutter	<i>DRANCO-technologie — Toepassing</i>	986
342	09.07.1990	J. Geysels	<i>Milieuheffingen — Vrijstelling voor bedrijven</i>	961
343	0 12.07.1990	W. De Vlieghe	<i>Onwettig stort te Gooik — Vaststelling, sanctionering en sanering</i>	986
344	0 12.07.1990	M. Vogels	<i>Stortsite Terra-Cotta te Brecht — Saneringsmaatregelen</i>	986
347	0 16.07.1990	W. Kuijpers	<i>Drinkwater — Atrazinevervuiling</i>	987
348	0 18.07.1990	H. De Loor	<i>Rioolwaterzuiveringsinstallatie te Zwalm-Bruggenhoek — Uitvoering van de werken</i>	987
349	23.07.1990	L. Peeters	<i>Milieuheffing — Dubbele heffing voor gemeenten van Vlaams Brabant</i>	961
350	23.07.1990	L. Peeters	<i>Vlaams-Brabant — Verbrandingsoven</i>	961

351	0	25.07.1990	R. Daems	<i>NV Milieuholding — Juridische structuur</i>	987
352		25.07.1990	R. Daems	<i>DAPS-project — Contractbreuk OVAM</i>	962
353	0	27.07.1990	W. Van Durme	<i>Natuurgebieden — Illegale weekeindverblijven</i>	988
354		27.07.1990	J. Timmermans	<i>Verbrandingsoven — Vestigingsplaats</i>	962
355	0	27.07.1990	P. Berben	<i>OVAM en VMZ — Samenstelling en bevoegdheid</i>	988

P. DEWAEL, Gemeenschapsminister van Cultuur

84		25.06.1990	W. Kuijpers	<i>Bescherming reisaanbod — Nieuwe regelgeving</i>	978
85		25.06.1990	J. Valkeniers	<i>Hoevegebouwen langs de Westrand te Dilbeek — Bestemming</i>	978
88		12.07.1990	A. Duroi-Vanhelmont	<i>Artikel 8 van het cultuurpact — Interpretatie</i>	963
91		13.07.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Kasteel van Beersel — Misstanden</i>	979
93		20.07.1990	G. Cardoen	<i>BLOSO — Problematiek van de tijdelijke personeelsleden</i>	963

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

43	A	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	964
44		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	965

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

163		04.05.1990	J. Geysels	<i>Sociaal-culturele organisaties — Subsidiëring door het Fonds voor Onderwijs en Vorming</i>	979
187		18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Begeleiding — Financiële middelen</i>	980
206		29.06.1990	A. Laridon	<i>Administratief meesters-, vak- en dienstpersoneel — Bijzondere prestaties</i>	980
208		02.07.1990	F. Vermeiren	<i>Projecten voor alfabetisering — Controle</i>	965
210		03.07.1990	A. Laridon	<i>Wederoproeping van reserve-officieren en -onderofficieren — Gevolgen voor de schoolorganisatie</i>	965
211		03.07.1990	P. Breyne	<i>Koninklijk besluit van 28 juni 1978 — Interpretatie</i>	966
212	0	04.07.1990	J. Valkeniers	<i>Vlaamse school te Komen — Kostprijs en leerlingenaantal</i>	988
213		04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	966
214	0	12.07.1990	F. Dewinter	<i>Les over mensenrechten, racisme en geschiedenis in het lager onderwijs — Planning</i>	988
215		12.07.1990	J. Gabriels	<i>GESCO's en onderwijs — Administratieve formaliteiten in verband met de werkloosheidsregeling</i>	967
216		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Privé-school te Middelkerke — Taalgebruik</i>	967
217	0	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	989
218	0	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	989

219	o	16.07.1990	P. Breyne	<i>Secundaire gemeentescholen — Profiel</i>	989
220	0	16.07.1990	P. Breyne	<i>Gemeentelijk lager onderwijs — Aanstellingsprocedure</i>	989
221	0	23.07.1990	G. Annemans	<i>Werkgroep „Onderwijslasten van het Verleden” — Werkzaamheden</i>	990
222		26.07.1990	G. Annemans	<i>Vlaanderen — Analfabetisme</i>	967

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

92		02.07.1990	F. Vermeiren	<i>Collectieve omniumverzekering voor ambtenaren — Verenigbaarheid met het koninklijk besluit van 29 december 1965</i>	967
93		03.07.1990	W. Cortois	<i>Taalgebruik — Briefwisseling tussen de Gouverneur van Brabant en een gemeenteraadslid van Vilvoorde</i>	968
94		04.07.1990	J. De Bremaecker	<i>Personeelsleden bejaardeninstelling — Zegelrecht getuigschriften goed zedelijk gedrag</i>	968
95	A	04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	981
96		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen- Brussel — Financiële middelen VGC</i>	969
97	A	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	982
98	o	20.07.1990	G. Cardoen	<i>BLOSO — Problematiek van de tijdelijke personeelsleden</i>	990
99		25.07.1990	L. Peeters	<i>Afsluiten collectieve omniumverzekeringspolis voor ambtenaren — Verenigbaarheid met reisvergoedingsregeling</i>	969
100		31.07.1990	P. Breyne	<i>Gemeentelijk lager onderwijs — Aanstellingsprocedure</i>	970

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

214	0	03.07.1990	H. Van Dienderen	<i>NMVB — Kusttram</i>	990
215	0	04.07.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Bermen langs autowegen — Onderhoud</i>	990
216	0	04.07.1990	J. Loones	<i>Diensten van de Vlaamse Executieve — Decentralisatie</i>	991
217	0	09.07.1990	C. Marchand	<i>Bezoeken van de Gemeenschapsminister — Aanwezigheid van sommige leden van de Raad</i>	991
218	0	12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Verhouding Vlaanderen-Brussel — Financiële middelen VGC</i>	991
219		12.07.1990	J. Valkeniers	<i>Publikaties — Kostprijs</i>	991
220	0	16.07.1990	H. Van Dienderen	<i>Synthetische onderhoudsprodukten — Mens- en milieuvriendelijk</i>	992
221	0	16.07.1990	H. Van Dienderen	<i>Openbaar vervoer — Vastrecht</i>	992
222	0	17.07.1990	J. Cuyvers	<i>MER-plicht — Criteria</i>	992
223		17.07.1990	M. Desutter	<i>Havens — Opvang afvalolie</i>	992
224		19.07.1990	L. Peeters	<i>Onbemande meetapparatuur langs de wegen — Betwisting in verband met de bewijskracht</i>	992
225	○	19.07.1990	J. Ansoms	<i>E 19 — Plaatsing geluidswerende schermen</i>	993